

ANTIFEIXISME A ESCÒCIA PÀGINA 17
Els moviments anticapitalistes escocesos van sortir als carrers d'Edimburg, Glasgow i Saint Andrews les darreres setmanes per fer sentir les propostes d'acabar amb l'ocupació de l'Afganistan i de no permetre cap manifestació xenòfoba.

SRI LANKA PÀGINA 19
Els 21 milions d'habitants de l'illa de Sri Lanka, després de 26 anys de conflicte armat, han viscut els primers sis mesos sense guerra. Però encara hi ha prop de 163.000 tàmls que continuen vivint en camps tancats, controlats per l'exèrcit.

10 ANYS DE 'BARRIO' PÀGINA 25
La gent de *Barrio*, del barri de Trinitat Vella de Barcelona, ha decidit llançar la casa per la finestra. El col·lectiu es prepara pel 21 de novembre. Deu anys no es fan cada dia i menys si es tracta d'una revista autogestionada de contrainformació mensual.

SETMANARI DE COMUNICACIÓ

DIRECTA

N161
18 de novembre de 2009
www.setmanaridirecta.info · 1,70 euros

El confident del 'cas Raval' desarma la versió del CNI

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 9

F1: "No sóc policia ni col·laborador dels serveis secrets francesos"

TRIPULANTS MERCEDES DEL MAR

Sis mesos en vaga i tancats a bord d'un vaixell de càrrega

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 11

Els mariners del 'Mercedes del Mar', ancorat a València, es van tancar el 27 de juny dins del vaixell per exigir que l'empresa Iscomar aboní els seus sous

Presó per les 'SS espanyoles'

ESTIRANT DEL FIL · PÀGINES 2 I 3

Torna Transglosadors, de la glosa al hip-hop

EXPRESSIONS · PÀGINA 22

Una empresa francesa gestionarà l'aigua del Ter i del Llobregat

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 8

La multinacional Suez ha adquirit la majoria de les accions d'AGBAR, que es trobaven mans de La Caixa. Ara, la majoria de decisions d'estratègia empresarial es prendran des de París i no pas des de Barcelona.

La presó de Lledoners ja està saturada dotze mesos després de la seva inauguració

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 10

Un mes d'ocupació forestal contra la MAT a les Guïlleries

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 16

El veïnat es mobilitza contra la impunitat de la corrupció

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 11

, estirant del fil

CATALUNYA · ELS QUATRE CONDEMNATS ESCRIVEN PUBLICACIONS ON ES NEGAVA L'HOLOCAUST I ES FOMENTAVA L'EXTERMINI RACIAL

Presó per la cúpula de les 'SS espanyoles' i pels editors nazis

Eric Jiménez

estirantdelfil@setmanaridirecta.info

Mitjançant una sentència de 272 pàgines, l'Audiència de Barcelona va condemnar quatre nazis de Barcelona, el 8 d'octubre, a penes de presó i multes per delictes de difusió d'idees genocides i contra els drets i les llibertats fonamentals. Tres d'ells, també van ser condemnats per associació il·lícita, ja que formaven part de La Orden, el grup d'elit del Centro de Estudios Indoeuropeos (CEI) que emulava les SS de Hitler. Juan Antonio Llopert Senent, propietari de l'editorial xenòfoba Ediciones Nueva República (ENR) i president del partit nazi Movimiento Social Republicano (MSR), ha estat condemnat a dos anys i mig de presó i una multa de 2.400 euros. Ramon Bau Fradera, expresident del CEI i propietari d'Ediciones Wotan, ha rebut una pena de tres anys i mig de presó i una multa de 6.000 euros. Oscar Panadero Garcia, delegat a Catalunya del CEI i propietari de Kalki -la desapareguda llibreria nazi de Barcelona que venia els llibres escrits i editats per Ramon Bau i per l'editorial ENR-, ha estat condemnat a tres anys de presó i una multa de 3.600 euros. El quart acusat, Carlos Garcia Soler, membre del CEI, secretari de Panadero i col·laborador d'algunes publicacions nazis, ha rebut una pena de tres anys de presó i una multa de 3.240 euros. L'Audiència de Barcelona ha condemnat els quatre nazis per vendre i distribuir de forma massiva, entre elles de mesos de gener i juliol de 2003, tota classe de publicacions (llibres i revistes) on es nega l'holocaust, es disculpen els crims comesos pel Tercer Reich de Hitler, es propugna la reinstauració de règims totalitaris i s'incita a l'eliminació física dels jueus i d'altres grups ètnics o racials.

La biblioteca de l'odi

L'*Operació Reich* dels Mossos d'Esquadra per desarticular aquesta xarxa a Catalunya es va fer entre el 2003 i el 2004. Durant els registres al domicili d'Oscar Panadero, que en aquell moment vivia a Olesa de Montserrat (ara a Colmenar de Oreja, Madrid), la policia va trobar 44 publicacions nazis. D'entre aquests títols destaquen: *Conversaciones sobre la Guerra i la Paz i Mi Lucha* (escrits per Hitler); *La Reconstrucción de un Reich* (escrit per Hermann Goering); *Nuestras Ideas i El sexo* (escrits per Ramon Bau); la revista *Nihil Obstat* i els llibres *Rudolf Hess. Lugarteniente de Hitler, Corrientes políticas e ideológicas del Nacionalismo Alemán, 1918-1932, El Antisemitismo Actual* (editats per ENR) i *Raza i Nacionalismo* (Ediciones Wotan). D'una de les revistes que tenia Panadero, *Pueblo al Fusil*, el jutge en destaca aquest paràgraf: "Luitem per Hitler, per feina i pa. La creu gammada és la

El material requisat als nazis -format per llibres, banderes, quadres, insígnies i busts- va omplir tres furgonetes

bandera per la qual vivim, morim". En un altre llibre de Panadero es diu: "L'ocell s'emparella amb l'ocell, el pinsà amb el pinsà, la cigonya amb la cigonya i el ratolí amb el ratolí. Per què, aleshores, seria desitjable que un kalmouk groc o algun oriental errant s'emparelli amb una filla de Frísia o de Normandia?". Al domicili de Carlos Garcia Sol-

Els Mossos van trobar 6.828 exemplars d'ideologia nazi

ler, a l'Hospitalet de Llobregat, la policia hi va trobar les revistes *Europa Despierta, La Voz del Pueblo i Bajo la Tirania-Mundo NS* (òrgans d'expressió del CEI). En aquestes capçaleres, Garcia hi va escriure diversos articles on es deien coses com aquestes: "Però sí que s'han de fer, algun dia, repatriacions d'immigrants, fer una política d'higiene racial i prohibir els matrimonis mixtes amb altres races; s'haurà de fer un generós recolzament a les famílies per donar suport a la natalitat i preservar una raça que està morint".

El 8 de juliol de 2003, la policia va registrar la seu d'ENR -situada al pas-

satge Mateu Janés i Duran de Molins de Rei- i el domicili particular del seu propietari, J.A. Llopert. A Molins i a la casa del Vendrell, els Mossos hi van trobar 6.828 exemplars d'ideologia nazi publicats per ENR i l'editorial Wotan, de Ramon Bau. Entre els títols destaquen: *España y los judios, expulsión, inquisición, Holocausto. (1492-1997), José Antonio Fascista, Las Jons Revolucionarias, Breviario Nacionalsocialista i Informe Leuchter. Fin de una mentira: el Holocausto Judío*. A la sentència, el tribunal ha destacat paràgrafs d'aquests llibres com a constitutius de delictes: "La mentida més gran tramada per les factories de propaganda jueva és l'acusació que l'Alemanya nacional-socialista va exterminar sis milions de jueus"; "Un jueu pot fer amb una dona no jueva el que vulgui. Pot tractar-la com un tros de carn"; "Levidencia que no hi va haver càmeres de gas per les execucions a Auschwitz, Birkenau i Majdanek va ser contundent i es va establir que les suposades càmeres de gas no podien haver estat utilitzades per execucions, ni ara ni mai" i "Simon Wiesenthal menteix amb extraordinària sang freda. Després de la guerra, va contribuir a difondre el mite del sabó fet amb greix de jueu".

Durant els registres efectuats el 25 de maig de 2004 als dos domicilis de la ciutat de Barcelona propietat de Ra-

mon Bau (tot i que també té un telèfon fix registrat a Vilassar de Mar), es van trobar 459 exemplars de la revista *Bajo la Tirania. Mundo NS* i publicacions i llibres escrits i editats per ell mateix: *Nuestras Ideas, El Sexo, Mi Lucha* (A. Hitler) i *La Raza*.

Relacionats amb els delictes contra l'exercici dels drets fonamentals i les llibertats públiques, la sentència ha destacat aquestes frases de les publicacions, entre d'altres: "Tant la secta que fomenti la virginitat com aquells que fomentin l'homosexualitat són un perill per la raça i per una sexualitat sana"; "L'homosexualitat és una desviació produïda normalment per una malaltia sexual de la persona" i "Aquell que física o mentalment no és sa, no ha de ni pot perpetuar els seus mals en el cos del seu fill".

Les publicacions s'editaven a través d'ENR i Wotan i es distribuïen per mitjà de la llibreria Kalki i la seva web, els apartats de correus 549 08080 de Barcelona i 44 de Molins de Rei i la web d'ENR.

Fan donacions i prometen que continuaran editant llibres

Després de ser detinguts el juliol de 2003, els condemnats van ingressar, el 27 de novembre de 2006, un total de 18.000 euros en un compte bancari dirigit a Les Comunitats Israe-

lites de Barcelona i Espanya, SOS Racisme i Amical de Mauthausen, entitats que es van personar com a acusació particular al judici. El tribunal creu que aquesta quantitat, entregada perquè les entitats duguin a terme activitats, "no pot comportar una rebaixa de la pena" perquè és "ridícula en relació al delicte comès". Les entitats mai no han tocat aquests diners.

Ara, els condemnats sol·liciten donacions en concepte d'"apoyo solidario" a través d'un compte al Deutsche Bank i de Correus. J.A. Llopert, en declaracions a la web de StormFront.Org (presidida per la creu cèltica i per la frase *White Pride, World Wide*), ha dit que "em sento insultat per uns jutges que han preferit emular la justícia exercida al Gulag" i que "per aquesta justícia política només som uns feixistes sense drets ni vot". Al seu bloc personal, Llopert també va escriure, el 8 d'octubre de 2009, que "els jutges han dictat una sentència política amb la qual han primat acontentar els progress de corbata, els falsificadors de la història, els sionistes, els vividors de contes solidaris amb comptes subvencionats i els gossos rabiosos del puny alçat". També va dir que "seguirem com fins ara, editant llibres amb el mateix objectiu".

> Els nazis amb cap rapat són els que fan rebombori al carrer, però molts són incapaços de fer un moviment organitzat. Els quatre condemnats a penes de presó a Catalunya, que consideren que els caps rapats "donen mala imatge i són una autèntica desgràcia pels nacionalsocialistes seriosos", han creat una estructura que vol formar quadres nazis a través de partits, un grup paramilitar que emula les SS hitlerianes, editorials i llibreries. El nazi Ramon Bau diu que, a l'Estat espanyol o a Xile, "on encara es pot ser nacionalsocialista, hem de mantenir grups legals seriosos que puguin editar llibres i revistes i donar exemple del nostre estil i lluita". A Alemanya, per exemple, aquests grups estan prohibits.

, estirant del fil

CATALUNYA · EL CEI ESTÀ INTERESSAT EN LA LEGALITAT PER CONVERTIR EL NAZISME EN UNA OPCIÓ POLÍTICA MÉS

'L'entitat cultural' que volia formar els futurs quadres nacionalsocialistes

Els quatre condemnats seuen al banc dels acusats durant la celebració del judici a l'Audiència de Barcelona

Eric Jiménez
estirantdelfil@setmanaridirecta.info

L'Audiència de Barcelona ha condemnat Ramon Bau, Oscar Pándero i Carlos García per associació il·lícita, com a líders de La Orden o CEI-SS, un grup petit "d'escolllits" integrat dins el Círculo de Estudios Indoeuropeos (CEI) que participaven en formació ideològica precisa i que s'entregaven "sense fissures a la causa nacionalsocialista".

El CEI es va legalitzar el 1999 com a associació cultural i està interessat en la legalitat, ja que vol convertir el nazisme en una opció política més, gràcies al fet de mantenir una imatge no violenta i a la utilització d'eufemismes per difondre la seva ideologia xenòfoba. Es defineix com a panuropeista, totalitari, antiparlamentari i antidemocràtic i proposa pràctiques eugenèsiques en el terreny social i la militarització de la societat civil. Els seus membres subscriuen fidelitat absoluta a Hitler i, per formar part del CEI, fan aquest jurament: "Que és la nostra voluntat dedicar la nostra vida

a la lluita per la supervivència i supremacia de la raça ària i per la victòria del nacionalsocialisme en un món blanc unit i lliure". Els integrants del CEI també tenen dues lectures obligatòries, els *Quaderns Directors de les SS (1932-45)* i *Nuestras Ideas*, de Ramon Bau. També han d'ingressar una quota mensual a comptes del Bankinter i el BBVA i han d'anar a les trobades vestits amb un uniforme calcat al de les Joventuts Hitlerianes que es venia a través de l'apartat de correus 220 19080 de la llibreria Kalki.

La seu del CEI es trobava a Guadalupe i tenia delegacions a Alcalá de Henares, Barcelona, València, Vigo i el País Basc. Tenen contactes a l'Argentina, Colòmbia, els EUA i Portugal i donen suport als projectes negacionistes de l'Institute for Historical Review i AAARGH. També tenen connexions amb el Grupo Ur i els xilens de la Corporación Ecológica Nueva Era. Han publicat les revistes *La Voz del Pueblo* i *Espacio Vital*. El grup dona suport als presos nazis acusats de delictes de sang amb mòbil racista a través del *Fondo para la ayuda legal i social* i or-

ganitza encontres anuals en forma de campaments per formar ideològicament els seus membres. El CEI celebra el dia del naixement de Hitler i també mantenia el *Fondo de Patrimonio Histórico*, per recuperar i aglutinar el material nazi i crear un museu-santuari. El CEI, "oficialment", es va dissoldre el 2005 després del setge judicial sobre Bau i d'altres líders.

Un cos d'oficials 'preparats'

El CEI tenia un cos d'oficials "preparats i decidits" anomenat La Orden, que es distingia de tot el grup de militants de base. Aquest grup reduït, liderat per Ramon Bau, estava organitzat en set rangs calcats als antics graus d'organització de les SS hitlerianes. L'objectiu era, segons la sentència de l'Audiència de Barcelona, "crear un Estat Major que, en un futur, pogués liderar, a qualsevol territori europeu, una resistència activa contra el sistema, fins i tot armada, si fos necessari". Cal dir, a més, que els membres de La Orden signaven la correspondència que mantenien prenent com a punt de referència l'any de naixement de Hitler.

Els feixistes volen enfortir-se amb la política municipal

Segons Antifeixistes.org, amb la constatació per part dels tribunals que el Movimiento Social Republicano (MSR) -liderat per J.A. Llopart (DIRECTA 30)- és un partit nacionalsocialista, es podria "trenca l'intent de forjar l'aliança de formacions d'extrema dreta espanyoles". L'MSR és el principal aliat del grup Espanya 2000 -liderat per José Luis Roberto- per aconseguir aquest objectiu, juntament amb el Frente Nacional de Fernando Cantalapiedra.

Espanya 2000 volia treure's de sobre l'estigma neonazi, però amb aquest cop judicial i el compromís de l'Audiència Nacional espanyola de crear una fiscalia especialitzada en delictes d'odi i intolerància "ho té molt difi-

cil". Animats pels resultats dels partits feixistes a Europa, els feixistes espanyols que consideren que tenen més possibilitats per liderar el moviment a l'Estat (MSR, FN i España 2000) es van trobar, el mes de juny de 2009 a València, amb l'objectiu d'acabar amb l'enfrontament mutu i establir un acord de mínims per aconseguir una "massa crítica" per irrompre a la política nacional i municipal. Les tres formacions van acordar "la necessitat d'una política de contenció de la immigració i de la repatriació dels excedents", el "compromís de respectar sempre la propaganda de qualsevol de les organitzacions signants" o l'aposta per recolzar les candidatures feixistes municipals dels diferents partits que

han signat l'aliança. Sembla ser que Alianza Nacional, Democracia Nacional i La Falange han quedat fora d'aquest pacte.

El cop judicial a l'MSR, el CEI, ENR i Kalki s'ha de sumar a la dissolució del Movimiento Patriota Socialista (obertament neonazi), que, després d'algunes multes i davant una possible il·legalització reclamada per col·lectius de defensa dels Drets Humans, es va integrar a l'MSR.

Els darrers temps, els feixistes han rebut altres cops, com la desarticulació del Frente Anti Sistema, la del grup Hammerskin -el juny d'enguany- o el tancament de la llibreria Europa de Barcelona, tot i que ara torna a estar oberta.

Els que es creuen Himmler i Goebbels

RAMON BAU FRADERA

Nascut el 30 d'agost de 1948 a Barcelona. Resideix a l'Hospitalet de Llobregat i treballa d'enginyer industrial. Als tretze anys va entrar a Falange i el 1966 va ser un dels fundadors del Círculo Español de Amigos de Europa (CEDADE), que es va convertir, per la seva activitat editorial, en un referent nacionalsocialista al món. Van estar a punt d'organitzar una trobada mundial de nazis a l'Estat espanyol el 1974, finalment avortada per les autoritats franquistes. El 1984, Bau deixà CEDADE i seguirà la seva activitat editorial a través d'Ediciones Bau, Bausp i Wotan, que han editat fins a 130 revistes. El 1998, funda el Círculo de Estudios Indoeuropeos (CEI). És l'editor a l'Estat espanyol de *Mi Lucha* (de Hitler) i ha escrit els llibres *Nuestras Ideas* i *El Sexo*, on rebutja la barreja de races i defensa l'esterilització de les persones "amb defectes congènits". També és l'editor de la revista *Bajo la Tiranía-Mundo NS*.

JUAN ANTONIO LLOPART SENENT

Nascut a Barcelona el 24 de desembre de 1963. Viu al Vendrell. Al seu bloc diu que va estar afiliat a la FNT i a la CGT-Metall. Als quinze anys es va afiliar al Frente de Juventud, dos anys després va ser nomenat delegat provincial de Barcelona del Movimiento Falangista de España i als 20 anys va fundar el Movimiento Autónomo Solidarista. El 1985, va ser escollit delegat de les Juventudes del Frente Nacional de Barcelona, partit que va abandonar per fundar Tercera Vía Solidarista. Seguidament, va fundar Alternativa Europea i, des de l'any 2000, és el president de l'MSR. També és propietari d'Ediciones Nueva República (ENR), que va néixer, segons Llopart, "amb l'objectiu de ser un front editorial per la formació dels militants social patriotes". ENR ha publicat més de 70 llibres d'ideologia nazi.

Impunitat a Internet

A Internet, encara es pot consultar el bloc personal de J.A. Llopart (MSR), on trobem perles com aquesta: "S'ha arribat a una situació, a l'Estat espanyol, d'imbecil-litat col·lectiva on el sexe apareix fins i tot a les normes de conducta dels centres educatius, on es fa apologia entre els menors de la masturbació, l'homosexualitat, etc.". A la xarxa, també es poden trobar algunes entrevistes concedides a Ramon Bau (CEI) on, preguntat sobre l'eutanà-

sia, respon que "crec que Hitler va donar una bona resposta a aquest tema: en teoria és lògic pensar a permetre la mort de qui ha perdut ja una vida digna i es troba en condicions infrahumanes irrecuperables". A Internet, Bau també afirma que "no hi ha immigració de baixa o alta qualitat, totes les invasions migratòries són negatives" i que "quan la immigració és de races diferents, aleshores, a més de problemes, es crea una destrucció d'identitat gravíssima".

, impressions

Antoni Rico • Historiador i militant de la CUP Girona
opinio@setmanaridirecta.info

Noves perspectives en la construcció dels Països Catalans

Es darrers esdeveniments polítics han provocat en el sí de l'esquerra independentista l'inici del debat sobre la territorialitat i els ritmes a seguir en tot aquest procés. Benvinguda siga la discussió i afegisc: ja era hora. Alguns, però, ja veuen en el simple fet de parlar, discutir i qüestionar el que fins ara s'ha fet l'inici d'una mena de procés de renúncia a no se sap ben bé què. Abans de parlar de renúncies i territorialitats, el que hauríem de fer és definir què és això que anomenem Països Catalans. Primer debat, doncs, que hauríem de tenir i de manera urgent. Són els ciutadans de Requeña, Utiel o Villena catalans? Per què? Des de quan? Des de 1836? Permeteu-me la meua incredulitat i sorpresa. De fet, defensar el concepte fusterià de nació catalana passa per excloure aquests territoris del projecte: ni parlen català, ni l'han parlat mai ni tan sols han format part de l'històric Regne de València.

La següent anàlisi que hem de fer és la dels ritmes territorials que, ens agrada o no, existeixen. Com hem d'assumir aquesta diferència de ritmes? Opció A: supeditant la possibilitat d'un Principat independent al ritme lent de la resta de la nació. Opció B: sent conscients que els diferents ritmes no poden aturar el procés emancipador d'una part del país que, alhora, pot ajudar a la incorporació gradual dels altres països al projecte d'una nació catalana independent d'Espanya i França. En la meua opinió, apostar per l'opció A seria una errada històrica que convertiria l'esquerra independentista en un moviment, a ulls de la resta de la societat, allunyat de la realitat del país. Una societat que no entendria que els

GISELA BOMBILA

independentistes de tota la vida, els que mai hem abandonat la idea d'uns Països Catalans lliures, en el moment de la veritat es despengen del vaixell per una qüestió de puresa ideològica. Fins ara hem

seguit una praxis política fonamentada sobretot en la mobilització al carrer i, els darrers anys, en la lluita institucional en l'àmbit municipal. Ara, però, els esdeveniments es precipiten i la realitat

supera el nostre grau de maduresa i, com a revolucionaris, tenim l'obligació d'adaptar-nos a la nova realitat i, en la mesura del possible, fer que aquesta assumisca al màxim la nostra proposta política. A més a més, hem de tenir present que els diferents territoris dels Països Catalans no han format mai una unitat jurídicament homogènia. Des de la creació medieval dels diferents regnes, catalans, valencians i il·lencs han tingut institucions pròpies, la qual cosa dificulta encara més la possibilitat de portar a terme dins la legalitat internacional un procés d'autodeterminació per a la nació catalana en el seu conjunt. Evidentment, això seria molt diferent si el grau d'identifica-

municipal els propers mesos? No, ni molt menys. De fet, la feina de l'esquerra independentista ha de ser la de posar tot l'èmfasi en la defensa de la territorialitat de la nació. Per tant, tot i els ritmes existents, la nació és la que és i si la nostra aposta és aconseguir la independència de tots els territoris de llengua i cultura catalana, tenim l'obligació que la territorialitat quede reflectida en tot aquest procés. Ara bé, cal també que deixem clar que nosaltres, a diferència dels espanyols i els francesos, sí que respectem el sentiment i les decisions que puguem prendre els valencians i els il·lencs, ens agraden més o menys.

Fuster va dir l'any 1951 que mentre el problema de València no estiguera en l'agenda del catalanisme, aquest seria un moviment fracassat. Efectivament: no es pot entendre un catalanisme que no tinga com a referent tots els territoris de llengua i cultura catalana. L'hipotètica possibilitat d'un Principat independent no ha de suposar de cap de les maneres l'abandó de la idea de crear un estat integrat per tots els territoris de llengua catalana. Ara bé, l'esquerra independentista serà un moviment fracassat mentre no assumisca la diversitat territorial dels Països Catalans i no ens posem mans a l'obra en la feina d'oferir una alternativa política al conjunt del nostre poble. Ens hem de convertir, doncs, en l'alternativa real que aquest país necessita. I això passa per la creació d'una vegada per totes d'un referent polític unitari que, alhora, entenga la diversitat territorial del país adaptant-se a les diferents realitats, sempre, això sí, sense renunciar a res.

Fuster va dir que mentre el problema de València no estiguera en l'agenda del catalanisme, aquest seria un moviment fracassat

ció nacional fóra el mateix en tots els territoris, però això, com ja hem dit, no és així i nosaltres hem de ser els primers en assumir aquesta realitat i adaptar-nos-hi per canviar-la.

Arribats aquí, em ve al cap la següent pregunta: cal eliminar el subjecte Països Catalans dels referèndums convocats en l'àmbit

Gabriel Martí • Estudiant de català nascut l'any 1950
opinio@setmanaridirecta.info

Parlarien en Cascabrit?

Estic fart que em facin sentir estrany en la meua pròpia terra quatre caragirats que s'han canviat de bàndol.

Durant el temps de la repressió lingüística per part dels vencedors de la guerra civil, quan tots els noms s'havien de castellanitzar, com Quirze (traduït per Quirico), Cugat (per Cucufate) o Boi i Baldiri (per Baudilio), i tenint en compte que una *baraja* és una baralla i un conill és un *conejo*, sort vàrem tenir que Sabadell, Martorell i Ripoll no els traduïssin per *Sabadejo*, *Martorejo* i *Ripojo*, per exemple.

Encara no hem fet net, però, aquests i d'altres noms acabats en *ela* geminada els pronuncien aca-

bats en *ela*, totes aquelles persones que mai no dirien "voy a caballo al castilo y llevo un martilo". A més a més, casos com Puig els pronuncien *Puiji*, i en d'altres com Montmany, l'*enya* la fan ni..., mentrestant, se'ls faria un nus a la gargamella per tal de pronunciar noms estrangers imitant al màxim l'accent fonètic.

Si seguim parlant d'errades, encara sentim a dir *patús* en lloc d'*ànecs*, *techu* per *sostre*, *tabic* per *envà* o *andami* per *bastida*, entre d'altres. N'hi ha que treuen la *basura* quan passa el *basurero* perquè no saben què són les escombraries i l'escombrariere. D'altres, per posar un exemple, en lloc d'estuejar, *veranegen*.

Anem fent el 'gamarusing' per acabar amb la llengua catalana fotent 'llufing'

Per si no n'hi hagués prou amb tot això, ara fa acte de presència, amb embranzida brutal, l'anglès,

que, disfressat de necessitat, és imposat als mètodes d'ensenyament tant si vols com si no vols. Prova en tenim que als llibres de l'escola primària hi ha requadres amb paraules en anglès i *ajo* y *agua*.

En el dia a dia veiem que els aparcaments han desaparegut per deixar lloc als pàrquings i, per tant, no aparquem el cotxe, sinó que el *parkinguem*; els que anaven a caminar *futinguegen*; hi ha vehicles *lisingats* de compra; per valorar la vàlua de la gent que treballa se'ls *castinga*, i ara que hi ha un gran desplegament del Bicing, no trobo la *bicinga* enlloc. I segueixen d'altres com *overbooking*, *marketing*, *catering*,

etc. La llista cada cop s'engrandeix més i anem fent el *gamarusing* per acabar amb el català fotent *llufing*.

Per si de cas, proposo, si no en tenim cap més remei a Catalunya, d'acceptar, però a contracor, un nou idioma d'eliminació/substitució del català que s'anomeni "cascabrit". Em faria il·lusió! "cas", del castellà; "ca", del català i "brit", del britànic. Com veiem, el català rep pel davant i pel darrera i, així, les properes generacions podrien dir amb "tot l'orgull que caracteritza una raça": "Parleme en cascabrit, si us pleasse".

Mentrestant, al pas que anem, la normalització lingüística serà un sarcasme molt car. Ja ho és ara.

Rakel Eскурriol Martínez · Membre de Tamaia - Dones contra la violència
opinio@setmanaridirecta.info

Donem força al nostre dir

Com cada any, les dones ens apleguem al voltant d'aquestes dates per organitzar el Dia Internacional contra la Violència vers les Dones i les Nenes. Val la pena fer esment de l'origen d'aquesta data que se celebra des de fa 20 anys. El 25 de novembre es proposa com a dia de reflexió i denúncia en la Primera Trobada Feminista Llatinoamericana i del Carib el 1981. Es proposa en memòria de les germanes Mirabal, opositores al dictador Trujillo a la República Dominicana, que el 1960 van ser assassinades per la seva activitat en contra del règim.

Des dels moviments feministes cada 25 es reivindica alguna qüestió en relació a les múltiples violències que patim les dones, així com les resistències que es creen. Aquest any tornem a donar èmfasi a la credibilitat de les dones, en entredit constant. Fa més de 30 anys ja va sorgir el lema "No és no" per posar de manifest que la paraula de la dona és vàlida i s'ha d'escoltar. Des del patriarcat sempre se'ns ha invisibilitzat, infantilitzat i desacreditat per a no escoltar les nostres veus.

La violència cap a les dones se sosté des d'una estructura que reforça la desigualtat

Avui dia continuem patint aquesta falta de credibilitat. Podríem posar milers d'exemples: qüestionament de la credibilitat per maltractament a la parella, silenciament de la violència sexual a dones i nenes, silenciament de les veus de les treballadores sexuals, incredulitat de la violència institucional cap a la violència que s'exerceix a les dones de diferents maneres... i podríem afegir un llarg etcètera.

Malgrat que s'han creat lleis contra la violència que pateixen les dones, ens trobem que, un cop en marxa, tant a nivell estatal el 2005 com català el 2008, la nostra paraula es torna a qüestionar. Ara, a les dones maltractades les hem de distingir de les que volen fer falses denúncies, de les que volen fer mal als homes traient-los els diners, les propietats, els fills. El focus torna a desdibuixar-se, les feministes fa molts anys que posem sobre la taula l'estructura de desigualtat i discriminació que ens col·loca en una situació de vulnerabilitat, de falta de drets; sobretot quan aquests topen amb l'estatus atorgat als homes, en què la seva paraula sempre és validada sense haver-ho de demostrar, és llavors quan és més visible la manca de respecte a la credibilitat de les dones.

Havíem començat a aconseguir que el focus se situés, des d'alguns àmbits, en l'estructura que permet aquesta discriminació i en la que hem d'incidir. Però ara, el tornem a posar sobre les dones: se les responsabilitza si no denuncien, ja que elles haurien de saber "que hi ha un Estat, uns recursos per poder sortir de la violència"; se les responsabilitza si denuncien i no tenen proves (qüestió molt ambigua i difícil en el maltractament en la parella); se les responsabilitza i culpabilitza si volen allunyar els seus fills i filles d'un pare que, com a parella, les va maltractar, algú pensa que això és independent del tracte que se'ls pot donar als fills i filles?

A Tamaia ens trobem amb una realitat diferent a les denúncies falses, a la nostra organització venen moltes dones i noies que estan o han estat maltractades i sovint no posaran denúncia, perdent així molts dels seus drets ja que no confien en aquest sistema que se suposa que les ha de protegir. Ens trobem amb dones que, quan fan tot el circuit de recerca d'ajuda i posen una denúncia, se les victimitza des de diferents serveis de l'administració. La nostra experiència topa sovint amb la impotència d'haver d'acompanyar emocionalment a dones que un cop posen en marxa la denúncia

cia se les fa passar per exàmens de salut mental, jurídics, socials... Si no tenen proves mèdiques del maltractament se qüestiona, sovint se les etiqueta amb síndromes inventades com el de la SAP (síndrome d'alienació parental), la mare maliciosa... que curiosament no són validades per les diferents organitzacions de salut mental però a les que es dona valor des de jutjats; se les fa passar per múltiples judicis on s'agreuja la seva situació econòmica ja que el maltractament sempre acaba empobrint les dones que perden diners i propietats en el procés del maltractament; moltes d'elles han d'explicar la seva història múltiples vegades a diferents serveis on avaluaran si són o no creïbles...

Se les victimitza des d'una societat que continua tenint poca informació de com funciona la violència, del per què una parella fantàstica en diferents àmbits de la vida pot acabar tractant malament, humiliant, extorsionant, sotmetent algú que se suposa

que estima. Moltes dones es troben amb la incomprensió del seu entorn, havent de donar explicacions de per què les va costar tant de temps sortir o per què han tornat a una relació que tothom veu perniciososa per a ella. Curiosament, aquest és un tema sobre el que tothom pot opinar, fins i tot crear diagnòstics i valorar si la paraula de la dona és o no creïble. Des de la nostra feina valorem el contrari, i és que, tal i com funciona la violència, no és tan senzill com sortir-ne o no. S'assimila el procés de la violència al procés de la tortura, és justament això, un procés que va minant a poc a poc les defenses personals i d'autoestima de la dona, confont-la, humiliant-la, destruint la seva seguretat... quan arriba la violència física l'efecte de la violència psicològica ja ha estat devastador. De fet, hi haurà dones que mai patiran violència física doncs la psicològica ja haurà aconseguit els efectes desitjats pel maltractador. Malgrat tot, la nostra experiència

també ens permet conèixer moltes dones que se'n surten.

Treballar les relacions entre les persones i entre sexes és important, però tampoc podem oblidar que la violència cap a les dones se sosté des d'una estructura que conté creences, ideologies que reforcen la desigualtat i que té infraestructura suficient per a mantenir-ho i disseminar-ho, com és el sistema jurídic, sanitari, etc. Si a tot això no li passem la mirada de la violència de gènere podem acabar responsabilitzant les dones en comptes de tots aquells actors socials que han participat en el silenci, la manca de recursos i de suport. Per sort, les dones també teixim resistències i solidaritat per donar-nos suport i credibilitat, autoritzar-nos entre nosaltres. És des d'aquesta experiència i mirada feminista que hem pogut acompanyar moltes dones en la seva recuperació dels efectes de la violència i una recuperació d'elles mateixes, invisibles a causa de la violència.

Joan Martínez · President de la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya
opinio@setmanaridirecta.info

Davant la corrupció, noves regles de joc

El cas Pretòria ha fet vessar dramàticament el got de la desconfiança, que ja estava gotejant amb l'espòli del Sr. Félix Millet. La trencadissa de la credibilitat que la ciutadania té dels càrrecs polítics s'ha fet estrepitosa. Però, malauradament, Catalunya no ha estat mai un oasi lliure de corrupció, com sota el pujolisme ens feien creure. Cal recordar el "problema del 3%" confessat per l'expresident Pasqual Maragall? O el cas Filesa i Pallerols, que van involucrar a alts càrrecs dels partits polítics majoritaris del Parlament català?

A l'Estat espanyol, la totxana també ha empastifat tot el paisatge polític, com ho ha evidenciat la teranyina del cas Gürtel i Matas a la Comunitat Valenciana i a les Illes Balears respectivament. I la llista és llarga: el cas Urralburu (l'expresident socialista de Navarra), el cas del Tren d'Alta Velocitat (que va esquitxar el PSOE), i etc.

Davant d'aquest paisatge tan erm de confiança: com hauríem d'actuar el veïnat?

A més de sortir el carrer, com ho vam fer el passat 5 de novembre a Santa Coloma de Gramanet, penso

Cal convertir la gestió pública en un vitrall transparent. S'hauria de començar per legislar una altra llei de l'administració local

que la ciutadania hauríem d'implantar-nos més en la gestió pública. I aquesta implicació passa per la participació en cada un dels projectes que es despleguen als nostres municipis. Una participació que obliga a reforçar les organitzacions de la societat civil i els moviments socials i, paral·lelament, a canviar les regles del joc perquè realment aquesta societat civil tingui espais reals de veu, decisió i fiscalització. És a dir, cal convertir la gestió pública en un vitrall transparent, accessible i entenedor per a tothom. I s'hauria de començar per la

necessitat de legislar una altra llei de l'administració local. Una demanda històrica del moviment veïnal per la nostra vocació municipalista i el nostre treball en xarxa a cada barri.

Aquesta trencadissa de confiança pot ser una oportunitat per endreçar la casa, entenent aquesta com la gestió pública. Una casa de tots i totes que, malauradament, els corruptes han entès que era seva, però molts d'altres, amb mecanismes més subtils, ens han fet creure que era una realitat allunyada de la nostra quotidianitat.

. EDITORIAL

Es lucren amb l'aigua que és de totes

El Govern de la Generalitat ha donat el vistiplau a l'operació per la qual la Caixa es desfa de gran part de les accions que tenia a AGBAR -societat d'aigües que suministra aquest recurs a més del 65% de la població catalana- i les ven a l'empresa Suez -una gran transnacional francesa-, a canvi d'un paquet d'accions de Suez a l'asseguradora ADESLAS. Es tracta d'una operació amb fins purament lucratius que es fa amb uns recursos que són de tots. Més enllà de l'operació puntual, cal reflexionar sobre el fet que l'aigua, un recurs natural que constitueix una necessitat imprescindible per a la vida, sigui un objecte de mercadeig entre bancs, multinacionals i governs. Es tracta d'una qüestió cultural. A les nostres terres veiem massa sovint com coses que són de tots i que per tant haurien de ser gestionades per tots, són en unes mans privades que menyspreen altres formes de gestió dels recursos naturals amb la

complicitat d'un govern que menteix per partida doble. Primer al dir que representa els interessos de la ciutadania ja que és sabut que el President i el Director General d'AGBAR són antics càrrecs públics amb governs del PSOE-PSC i, segon, al dir que és un govern catalanista i d'esquerres. No és ni una cosa ni l'altra. Si no, com s'entén que l'aigua que bebem aquí es gestioni a París? Com s'entén que l'esquerra perpetui i fomenti un model en el que allò públic passa a ser objecte d'enriquiment privat? L'alternativa al model de gestió empresarial és clara: la municipalització de l'aigua. Però cal encara anar més enllà de la gestió per part d'una corporació pública, ja que això no és garantia de res. La garantia d'una gestió sostenible, eficaç i responsable dels recursos naturals és la participació de la ciutadania d'aquesta mitjançant mecanismes de participació i control social. L'aigua és vida i no una mercaderia.

. PENSEM, DONCS EXISTIM

Trencar el cercle

Xavier Miquel
directa@setmanaridirecta.info

Fa un temps estava parlant amb una companya de feina sobre qüestions personals, quan de cop em va dir que ella, amb tan sols 19 anys, era mare d'un nen de 2 anys. Em deia que havia estat horrible, que el pare de la criatura havia marxat, que els seus pares estaven en una situació econòmica molt precària i que amb prou feines va poder tirar endavant amb el seu fill. Davant la situació que em va exposar li vaig preguntar, com una alternativa possible, si s'havia plantejat avortar. La resposta fou fulminant, jo no sóc una assessina.

Això m'ha fet reflexionar força, com sovint, des dels moviments socials vivim en una bombolla dins de la qual (no sense les nostres dificultats) ens creiem que tot és perfecte i que les nostres actuacions i el nostre pensament (com

en el cas de l'avortament) és majoritari, si més no comú. I aquelles persones que estan radicalment en contra de la nostra manera de pensar, les veiem com enemigues i no pensem que no només són els ultracatòlics, els feixistes o els racistes els que perceben aquest discurs, sinó que tenen una base social que sustenta certes de les seves teories. Persones que com la noia, són explotades per la seva condició de classe i de gènere i que segurament si siguéssim capaces de trencar el cercle que ens rodeja, podrien arribar a entendre el nostre discurs. Moltes vegades, crec que ens manca pensar que tot allò que nosaltres veiem com a normal (o gens normal) és una visió reduïda de la realitat. Quan estem a la feina, anem a comprar el pa o parlem amb l'amiga de la tieta i sorgeixen temes polèmics, la majoria de vegades o defugim el

tema per mandra o perquè no volem que certa gent ens encaselli o bé plantejem discursos com si estiguéssim en una assemblea de qualsevol col·lectiu. Plantejaments que moltes vegades queden molt llunyans de les nostres interlocutores i que fa que no entenguin gairebé res del què estem dient o que ens vegin com persones exagerades. En cap cas dic que s'hagin d'abandonar els objectius finals del nostre discurs, però sí que hauríem d'amoldar el com ho diem segons la situació en la qual ens trobem. Exemples de com el sistema fatigues cada dia a milions de persones, en trobem a cabassos i seria important interpretar-los i transmetre'ls. Com ho podem fer és la gran pregunta que totes les persones que creuen en un món millor es formulen a diari, però crec que des de la proximitat, la comprensió i l'experiència podríem apropar-nos-hi una miqueta més.

. COM S'HA FET

Aquesta setmana inaugurarem tres punts de venda a la ciutat de València. A Són la llibreria Sahiri, el bar Terra i Sodepau (verue pàgina 20). A partir d'ara, cada dimecres trobareu la DIRECTA en aquests tres locals. Des de la redacció de l'Hospitalet, donem la benvinguda als companys i companyes dels tres locals i animem a tota la gent de València a apropar-s'hi per comprar o subscriure's al setmanari.

D'altra banda, també volem anunciar que estem a punt de treure un calendari de la DIRECTA per a l'any 2010 que ben aviat podreu adquirir als punts habituals. Es tracta d'una forma més de solidaritzar-se amb el projecte, aportant una petita quantitat. Però també es tracta d'una formidable obra d'art que han parit, principalment, els il·lustradors i il·lustradores de la DIRECTA, juntament amb el Manolín i la seva virtuositat en el disseny gràfic. A totes elles... moltes gràcies. I a totes vosaltres, ja us informarem quan el calendari estigui disponible.

Fins la setmana que ve!

Qui Som

REDACCIÓ	COMPAGINACIÓ
Estirant del fil David Fernández	Roger Costa
Impressions Laia Alsina i Lèlia Becana	CORRECCIÓ I EDICIÓ
Així està el pati Jesús Rodríguez	Col·lectiu <i>asterisc i el gitano</i>
Roda el món Laia Gordi	PUBLICITAT
Observatori dels mitjans Xavier	Tània Miró
Blasco Piñol Expressions Gemma	DISTRIBUCIÓ
Garcia, Roger Palà i Estel Barbé Serra	Xavi Camós
La graella Redacció Barcelona	SUBSCRIPCIONS
La indirecta Oriol Andrés	Laia Bragulat
FOTOGRAFIA	ADMINISTRACIÓ
Albert Garcia	Jordi Raymond
IL·LUSTRACIÓ	DIFUSIÓ
Xavier Blasco i Jordi Borràs	Blai Lindstrom

Corresponsalies

ALT PENEDÈS: altpenedes@setmanaridirecta.info
BAIX LLOBREGAT: baixllobregat@setmanaridirecta.info
BERGUEDA: bergueda@setmanaridirecta.info
BARCELONÈS NORD: barcelonensnord@setmanaridirecta.info
EL CAMP: elcamp@setmanaridirecta.info
GIRONA: girona@setmanaridirecta.info
L'HORTA: hortat@setmanaridirecta.info
MANRESA: manresa@setmanaridirecta.info
MARESME: maresme@setmanaridirecta.info
MENORCA: menorca@setmanaridirecta.info
OSONA: osona@setmanaridirecta.info
SABADELL: sabadell@setmanaridirecta.info
SOLSONÈS: solsones@setmanaridirecta.info
TERRASSA: terrassa@setmanaridirecta.info
TERRES DE L'EBRE: terresebre@setmanaridirecta.info
TERRES DE PONENT: terresponent@setmanaridirecta.info

. EL RACÓ IL·LUSTRAT

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits (ADSL)
 Dipòsit Legal: GI-1528-2005
 C. Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902
 L'Hospitalet de Llobregat
 www.setmanaridirecta.info
 directa@setmanaridirecta.info
 Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de la Directa:
 redaccio@setmanaridirecta.info
 fotografia@setmanaridirecta.info
 il·lustracioidirecta@gmail.com
 subscripcions@setmanaridirecta.info
 distribucio@setmanaridirecta.info
 publicitat@setmanaridirecta.info

creative commons LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS
 Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

- RECONeixEMENT. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el licenciadador.
- NO COMERCIAL. No podeu utilitzar aquesta obra amb finalitats comercials.
- SENSE OBRES DERIVADES. No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuiu l'obra, heu de deixar ben clars els termes de la seva llicència.

- Algunes d'aquestes condicions poden no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o qualsevol altra limitació reconeguda per la llei no queda afectada per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NonDerivs-NonCommercial. Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

. A LA CANTONADA

HISTÒRIA

Pirates del Carib

Roger Costa

La pirateria és tan antiga com el transport per mar, però va experimentar un creixement exponencial a partir de l'any 1492, a remolc del creixement del comerç marítim derivat del saqueig d'Amèrica. El que avui entenem per pirata no era una cosa uniforme. Els pirates pròpiament dits eren els que anaven per lliure, cercaven el benefici propi i n'assumien els riscos. Els corsaris, en canvi, practicaven la pirateria amb patent de cors. Això era un contracte que lligava el corsari a una corona que li proporcionava protecció i legalitat -saquejar amb patent de cors esdevenia legal- i que rebia a canvi una cinquena part del botí. Aquests contractes estan en l'origen del capitalisme -la legalització de l'espoli- i també de moltes de les armades reials. Colom hauria estat un d'aquests corsaris, que hauria treballat per al Comte de Provença -i també hauria practicat la pirateria- abans de treballar per a la corona espanyola.

El mar del Carib es va convertir en un pas obligat de gairebé totes les rutes que unien el nou i el vell continent, d'aquí que fos un lloc predilecte per a practicar la pirateria. Aleshores es va produir un fet que acabaria generant un nou tipus de pirates, la guerra va esclatar a Europa. L'any 1493, el Papa Borja havia atorgat l'exclusivitat del saqueig del nou continent als Reis Catòlics, mitjançant la bula Inter Caetera. L'any 1517, Luter havia iniciat la reforma protestant exposant les seves tesis antipapistes a la catedral de Wittenberg. Finalment, l'any 1524, el monarca francès Francesc I va declarar la guerra a l'imperi espanyol, preguntant al Papa en quina part del testament d'Adam s'excloïa als francesos del nou continent, al temps que iniciava la persecució dels protestants francesos, els hugonots. Dues guerres creuades van assolir Europa, la guerra entre protestants i catòlics i la guerra entre l'imperi espanyol i les altres corones. La persecució i el fanatisme es van estendre pel vell continent. El mar es va convertir en sinònim de llibertat.

El Carib va acollir els fugitius, els perseguits i els renegats del vell continent; que hi van arribar cercant una vida nova i millor, una vida lliure. Refugiats francesos, holandesos, flamencs i anglesos, entre d'altres, van anar poblant les illes més petites i deixades de banda pels espanyols. Molts d'ells van practicar la pirateria com a forma de vida; conscientment. Aquests pirates, buscadors de la llibertat, es van anomenar filibusters (de l'holandès *vrij buiter*, navegant lliure). D'altres ho van fer obligats per les circumstàncies. Els bucaners eren la població d'aquestes petites illes que es dedicava a "bucanejar" (fumar) la carn que caçava per fer-ne contraban (la venda només es podia fer amb permís de la corona espanyola). Felip II va arrasar les illes petites per acabar amb el contraban, aleshores molts bucaners es van fer a la mar per esdevenir navegants lliures. Filibusters i bucaners van constituir el que més tard s'ha anomenat la pirateria llibertària.

Cap a l'any 1638, la duríssima repressió de la corona espanyola sobre la població caribenyca que no se sotmetia als seus designis, va fer que filibusters i bucaners s'organitzessin per fer front a l'enemic comú i tractar de crear un món nou amb uns ideals més elevats. L'organització es va dir Confraria dels Germans de la Costa; el seu lema va ser "Ni Pàtria, ni Déu, ni Rei"; i la seva base principal es trobava a l'illa de la Tortuga, una petita illa situada davant de la costa nord-oest del que avui és Santo Domingo. Els seus ideals de justícia i solidaritat, així com les seves gestes guerrilleres, es van estendre pel Carib fins als inicis del segle XVIII. Alguns dels seus membres més coneguts van ser l'Olonès i Henry Morgan... I no tenien res a veure amb Johnny Deep ni Orlando Bloom!

. EL CIGALÓ

"Tindrem més eines per construir una alternativa real i popular a Gramenet"

Joan Pastor i Sergi Arnau

Joan i Sergi tenen 30 anys. Educador social i economista, han decidit donar un tomb a les seves vides i han deixat les respectives feines per dur a terme, conjuntament, un projecte de difusió de la cultura popular gràcies al qual també podran viure. Ara treballen en l'obertura i creació de l'Associació Cultural i Popular Aramateix a Gramenet del Besòs, que es farà pública el 19 de desembre.

Aitor Blanc i Jordi Pastor

Què us ha dut a fer aquest pas?
Joan: Penso que la feina dels revolucionaris és fer la revolució i sempre, en un sistema capitalista, estàs limitat pel fet d'haver de buscar-te la vida i no poder donar el 100% a la militància. Aquest projecte ens permet dedicar-nos totalment a aportar força i il·lusió en la construcció del teixit associatiu colomenc. Tindrem més eines per construir una alternativa real a la nostra vila.

I per què aquest projecte?

Sergi: M'il·lusiona el fet de crear, en una ciutat com Gramenet, un espai de difusió de la cultura popular

catalana, a més d'un espai de trobada i de pensament crític.

J: Ara mateix ha de servir per apropar i obrir-nos al poble.

Què us diferenciarà de la resta de locals?

J: El que un seguit de persones puguem viure del projecte. Es tracta de treballar i d'oferir a la gent un espai on dur a terme activitats.

S: També la projecció de la cultura catalana, orientada en les activitats i productes propis dels Països Catalans.

Quina rebuda esteu tenint?

S: Tothom ens dona suport i és un projecte que il·lusiona a molta gent, ja que tot i engagar-ho nosaltres, no és un projecte exclusiu, sinó obert i cooperatiu.

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a:

CARTES@SETMANARIDIRECTA.INFO

o per correu postal a:

JUAN RAMÓN JIMÉNEZ, 22, 08902
HOSPITALET DE LLOBREGAT

Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar signatura, localitat i contacte

L'ARE de Sant Vicenç dels Horts

Antoni Alà i Rosique
Sant Vicenç dels Horts

Sant Vicenç dels Horts és un dels municipis que componen la zona número 1 de protecció especial en quant a contaminació per emissions de diòxid de nitrogen i PM10 (partícules en suspensió de mida inferior a 10 micres).

Aquestes emissions són, en gran part, provocades pel trànsit terrestre.

Qualsevol persona que visqui a Sant Vicenç o als seus voltants, podrà deduir que de PM10 no ens en falta: cues i cues de cotxes, que entren i surten de la població cada dia, i que s'ajunten amb el trànsit que prové de poblacions veïnes (Torrelles de Llobregat, Santa Coloma de Cervelló, La Palma de Cervelló, Cervelló, Vallirana...), per arribar fins a les infraestructures que tenim enganxades al nostre municipi: AP7, A2 i N-340.

Costa de creure que els dirigents dels municipis que es troben en una situació tan delicada com la nostra apostin per aplicar mesures urbanístiques que augmentin els ja lamentables nivells de contaminació actuals.

Doncs bé, a Sant Vicenç dels Horts, s'ha aprovat la construcció d'una Àrea de Residencial Estratègica (ARE) de més de 2.100 habitatges, a l'única zona àmplia sense urbanitzar de Sant Vicenç dels Horts.

2.100 habitatges vol dir, pel cap baix, 3.000 cotxes addicionals, que potencialment sortiran i entraran del municipi cada dia per anar a treballar o fer qualse-

vol altre tipus de desplaçament. Som molts els que creiem que a Sant Vicenç no li calen 2.100 habitatges més, ni tots els problemes de contaminació i mobilitat que afegiran a la ja degradada situació del nostre municipi.

Impost de successions a Catalunya

Inés Jové Subirós
Figueras

El remeto aquesta paraules, a fi de mostrar la meua indignació amb l'impost desuccessions a Catalunya. Sóc catalana de tota la vida, tinc més de tres generacions de catalans als meus-gens. Però em sento discriminada amb la resta de les comunitats autònomes, ja queper una herència tipus de mitjana de 250.000 euros, a Catalunya es paguen uns 68.000 euros, a Madrid 400 euros i cap ni un al País Basc.

No em nego a pagar els impostos, però no és normal aquesta càrrega fiscal que hem de suportar els catalanes, perquè després se'ls gastin en programes informàtics i complexes o en ambaixades a d'altres llocs sense dir quant costen, cotxes *tunejats* suposadament per treballar durant els desplaçaments -que no s'ho creuen ni ells-, o simplement se'ls quedin els polítics i amics de torn, com en el cas Millet, el de l'alcalde de Santa Coloma, el senyor Prenafeta i molts altres que no sabem que s'han quedat amb els nostres impostos. Aquest impost m'obliga a

hipotecar-me per tota la vida i, a part, s'ha de comptar que, igualment, hauràs de pagar la plusvàlua a l'ajuntament.

Periodisme 'trash'

Carme Freixa
Barcelona

Al *Diari de Girona* li sembla bé publicar un tal Albert Soler que, defensar Polansky afirma: "Tots hem intentat emborratjar una nena per aprofitar-nos d'ella, és un ritual d'iniciació a la vida". Vostè perdoni, es va iniciar a la vida per les gònades? Estava mort fins llavors? Per això, potser, no va poder aprendre les normes de convivència més elementals? Per aquesta raó té el desvergonyiment de considerar que als homes només es pot interessar una noia quan l'han submergida en alcohol? Clar que vostè diu "nena". Potser considera que la pederàstia és un ritual d'iniciació? Fer-la fer coses "que en estat normal no faria" també? Ha de menysprear-se a si mateix i a la resta d'homes ja que considera que "si a un home de 40 anys se li posa a tret una nimfa el desenllaç és inevitable", com si en lloc de cervell només tinguessin testosterona i a sobre desbordada.

Aquest periodisme que vostè practica, ensenyant que ser un depredador és normal, és un dels germens de la violència sexista i és el periodisme que l'ADPC no vol que existeixi. Deixi de llegir anuncis de "contactes", és dolent per a la salut...

, així està el pati

Segona setmana de vaga als
busos interurbans | PÀG. 12

Condemna contra l'empresa
ACSA a Sant Just | PÀG. 12

Dos anys d'okupació a La
Chispa, tot i el litigi | PÀG. 13

Suspenen el judici contra 53
estudiants de la UB | PÀG. 13

Agbar presenta els seus nous models de fonts públiques a Catalunya

CATALUNYA · EL NOU SOCI MAJORITARI HA DEFENSAT CONTUNDENTMENT ELS TRANSVASAMENTS DE L'EBRE I DEL ROINE

Una empresa lligada a la família Sarkozy controlarà la majoria d'accions d'Agbar

La Caixa ven a la multinacional Suez tota la seva participació accionarial a l'entramat d'Aigües de Barcelona (Agbar). El Govern català tindrà una presència testimonial a la direcció

Manu Simarro
redaccio@setmanaridirecta.info

ROBERT BONET

El grup Criteria Caixa Corp de La Caixa i la transnacional francesa Suez van acordar, el 22 d'octubre, que la participació de Suez a AGBAR -empresa d'aigües dirigida per l'antic gerent de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, Àngel Simón, i presidida per un dels secretaris d'Estat de Felipe González, Jordi Mercader- augmenti del 51% actual al 75%. L'operació ha estat viable perquè Suez ha accedit a vendre a La Caixa la participació del 55% que tenia AGBAR a l'asseguradora de salut ADESLAS. La corporació catalana comptarà amb el 100% del capital d'ADESLAS, després d'haver comprat el 45% restant a la Mútua Médéric, una corporació francesa amb presència de la família Sarkozy. La Caixa ha inclòs a l'acord signat amb Suez una clàusula que li permetria desfer-se de la resta d'accions que manté a AGBAR en un termini de cinc anys. D'aquesta manera, la presa de decisions sobre la gestió d'AGBAR -empresa que abasteix més del 65% de la població catalana- es traslladarà de Barcelona a París.

Imatge de la Torre AGBAR, a tocar de la plaça de les Glòries Catalanes de la ciutat de Barcelona

Privatització encoberta

Aprofitant l'avinentesa, el PSC de José Montilla ha proposat, tot llençant un globus sonda, l'entrada de l'empresa pública Aigües Ter Llobregat (ATLL) al nou Grup Agbar. Si això es confirmés, ATLL es transformaria en una filial del grup i es convertiria en accionista minoritària d'una empresa privada que controlaria la distribució d'aigua des del pou o el riu fins al dipòsit municipal -funció que compleix AGBAR- i des d'aquí als domicilis familiars o a les indústries -funció que compleix ATLL. D'aquesta manera, tot el sistema d'abastament de la regió metropolitana de Barcelona i de gran part de Catalunya quedaria en mans del Grup AGBAR.

La Caixa ha inclòs a l'acord amb Suez una clàusula que li permetria desfer-se de les accions que manté a AGBAR

Fins ara, cap govern de Jordi Pujol no s'havia atrevit a fer aquesta conversió d'ATLL en filial d'AGBAR, però el PSC argumenta que és l'única manera de tenir una mà pública reguladora dins l'entramat privat. Els socis del PSC

dins el govern d'entesa han reaccionat diferentment. ICV s'ha mostrat contrària a l'operació, mentre que ERC ha demanat que les oficines es quedin a Barcelona. Tanmateix, Jaume Delclos, membre d'Enginyers sense Fronteres, afirma que "la corporació pública seria part minoritària del grup AGBAR i, per tant, no manaria gens". En aquest sentit, assegura que "la proposta del PSC és un globus sonda que satisfà un dels vells objectius d'AGBAR i que, si es confirmés, suposaria una privatització encoberta i un pas més cap a la gestió mercantil de l'aigua". Segons explica Delclos, "l'expansió de la privatització de la gestió de l'aigua a Catalunya podria suposar, a mitjà termini, una amenaça seriosa al caràcter públic del Consorci d'Aigües de Tarragona (CAT)". En

aquest sentit, recorda que el conseller d'Economia Antoni Castells, amb motiu de l'últim decret de sequera de la primavera de 2008, ja va insinuar aquesta possibilitat i -també- la interconnexió de les xarxes CAT-ATLL. Sobre el grup Suez, Delclos afirma que "és un dels principals promotors dels transvasaments de l'Ebre i del Roine cap a Barcelona i un obstacle per les mesures que volen revertir la sobreexplotació del riu Ter".

Control social davant la privatització

Amb la finalitat d'aturar l'expansió de la privatització de l'aigua i per reclamar la municipalització de la gestió de l'aigua a Catalunya, Enginyers sense Fronteres ha iniciat contactes amb di-

versos col·lectius amb l'objectiu d'engegar una campanya conjunta per reivindicar que "l'aigua és vida i no un objecte de benefici". Alguns d'aquests col·lectius són Ecologistes en Acció, la Plataforma en Defensa de l'Ebre i la Xarxa per una Nova Cultura de l'Aigua. Aquests col·lectius denuncien que l'aigua "és un bé públic d'interès general" i que, per tant, "no pot ser considerada com una mercaderia subjecta als interessos comercials". Així mateix, afirmen que "la gestió privada de l'aigua privilegia els beneficis empresarials als criteris de qualitat del servei" i que, d'aquesta manera, "s'oblida la responsabilitat social i mediambiental que comporta la gestió d'un recurs natural imprescindible per la vida". Així ho corroboren institucions internacionals com les Nacions Unides, que als seus estudis reconeixen que el preu de l'aigua subministrada per entitats públi-

La ONU reconeix que el preu de l'aigua subministrada per entitats públiques és més econòmic

ques és més econòmic que el de l'aigua subministrada per corporacions privades. Delclos encara va més enllà i afirma que "no basta que la gestió de l'aigua passi a entitats públiques, sinó que aquestes s'han de sotmetre a un control per part de la ciutadania" i que "la gestió no només s'ha de fer des d'una òptica d'eficiència i eficàcia, sinó també de sostenibilitat, responsabilitat social, transparència i participació ciutadana".

, així està el pati

MADRID • ELS DIVUIT GRAMS D'EXPLOSIU QUE ES PRESENTEN COM A PROVES DE L'ACUSACIÓ SÓN BENGALÉS D'ÚS INFANTIL

El testimoni protegit F1 contradiu la versió del CNI i assegura que no és policia

Carlos Yatero
redaccio@setmanaridirecta.info

El tedi del primer dia de judici encara es podia respirar pels passadissos. Alguna periodista catalana es passejava saludant uns i altres amb gesticulacions d'entusiasme, mentre el periodista Fernando Reinas -impulsor mediàtic del vídeo on Maulvi Omar reivindicava el suposat atemptat a Barcelona- conversava amigablement amb l'advocat Josep Maria Fuster Fabra, de l'Associació Catalana de Victimes d'Organitzacions Terroristes, a la recerca d'una sortida digna a algun dels punts debils del sumari. Les declaracions del 16 de novembre van transcórrer de forma molt automatitzada, a l'espera de la presència del testimoni protegit F1, que ja es rumorejava que arribaria a la tarda. Tot sense més sobresalts que algunes pífies notables del ministeri fiscal. Dues vegades més, Vicente González Mota va confondre el terme *Tehrik* (*Tehrik e Taliban*

F1 diu que va alertar de l'atemptat des d'un lavabo d'una mesquita del Raval

(Pakistan) amb el de *Tabligh*. La quarta vegada que el fiscal va confondre ambdues paraules va ser quan va preguntar a l'acusat Mohammed Tarik: "Vostè és membre del grup *Tehrik e Tabligh*?". Va ser el propi Tarik qui el va alertar i va corregir el ministeri fiscal: "No existeix aquest nom". Després de reiterar tant aquest error, cal preguntar-se si la fiscalia no ha aconseguit aclarir la diferència entre ambdós termes -cosa que també posa en dubte la seva capacitat de discerniment en aquest procés- o si, amb més mala intenció, pretén induir a una declaració autoinculpatòria forçant algun equívoc fonètic. Aquesta, però, no va ser l'única pixada fora de test de González Mota. La seva última pregunta al ciutadà indi Roshan Jamal Khan va ser: "Quants anys ha viscut al Pakistan vostè?". Khan va contestar: "Cap, sóc de l'Índia", davant les rialles generals de la sala. González Mota ha demanat entre onze i divuit anys de presó pels acusats, tot i que el segon dia de judici encara no sabia distingir entre

Lavabo de la mesquita Tareq Ben Ziyad, al carrer Hospital de Barcelona, on F1 diu que es va amagar per trucar al policia francès

El CNI desvetlla que va enviar agents a Barcelona dos dies abans de la trucada del testimoni protegit

La declaració d'un dels agents del Centre Nacional d'Intel·ligència ha aportat elements inexplicables i incongruents amb la versió oficial. Segons aquest policia, el CNI el va enviar a Barcelona el 15 de gener de 2008, tres dies abans que el testimoni protegit F1 posés -suposadament- en alerta els serveis secrets francesos i espanyols. Davant les preguntes de

la defensa, l'agent no va saber explicar perquè havia estat destinat a la ciutat abans que es destapés tot el cas. Només va assenyalar que ell era qui tenia la missió de vigilar l'habitatge de dos dels detinguts, al carrer Santa Madrona 25.

El testimoni d'un dels dos pakistanesos que en principi van ser detinguts, però que posteriorment van ser alliberats sense càrrecs,

també va aportar elements nous al cas. Segons aquest veí de Tarragona, durant les setmanes posteriors al seu retorn a la normalitat, va rebre insistents visites d'agents de la Guàrdia Civil. Li van oferir més de 200.000 euros per aconseguir que treballés a sou de la *benemèrita* en tasques d'infiltració i confiança que no es van arribar a concretar arran de la seva negativa.

un grup armat i un corrent religiós, una apreciació que sí que va fer F1: "Tehrik i Tabligh no són el mateix".

A la tarda va arribar el testimoniatge que havia d'inclinar la balança d'aquest cas. Passades les 5 de la tarda, va declarar el personatge xifrat com a F1 per la policia i conegut com a Asim Iqbal per alguns acusats. F1 va dir que aquest era el seu veritable nom i que ell va ser l'home arribat de França i l'artífex de la denúncia que va provocar la intervenció policial. Tot i que durant l'interrogatori del ministeri fiscal la declaració d'Iqbal es va revelar com l'únic element amb una certa coherència

interna de tot l'aparell acusador, alhora, el seu testimoniatge entrava en oberta contradicció tant amb les declaracions dels onze imputats com amb la resta d'elements del sumari. Així es va fer palès durant les intervencions dels advocats de la defensa, Benet Salellas i Jacobo Tejeilo.

La contradicció principal de l'acusat va ser l'afegit d'un element que, fins ara, no apareixia a cap de les declaracions i que varia de manera considerable la versió oferta fins el moment. La base sobre la qual s'ha construït el cas és el penediment d'F1 i la seva posterior denúncia davant les forces de segure-

tat. El 16 de novembre, F1 va fer una afirmació una mica més rocambolesca: refugiat als lavabos de la mesquita del carrer Hospital de Barcelona, Iqbal hauria telefonat un conegut seu i suposat membre de la policia francesa per explicar-li que "estava vivint amb gent que estava a punt de cometre un atemptat" i demanar-li que fes quelcom per evitar-ho. El propi F1 va dir que coneixia aquest policia perquè acudien al mateix bar a París, però que no eren amics íntims. El que no va aconseguir explicar al tribunal va ser en quin moment i per quina raó aquesta persona li va explicar que era policia. El testimoni

protegit es va encarregar d'aclarir que no sabia si va ser aquesta trucada -que no figurava a les seves declaracions anteriors- la que va provocar la detenció, sense esclarir perquè no havia donat a conèixer aquest detall abans.

Aquest element, que invalida una part del relat fet fins a ara, afegeix més confusió a una pregunta clau del sumari: quina va ser la font informativa que va provocar l'arrencada d'un operatiu policial de caràcter preventiu?

Però encara hi ha més contradiccions. Durant les més de tres hores que va durar la compareixença d'F1, aquest va reiterar diverses vegades que les suposades càrregues explosives havien de ser activades per una persona diferent als presumptes suïcides amb un control remot. La qual cosa invalidaria el mecanisme dels temporitzadors lliurats com a prova i dels quals s'ha dit que formarien part de la logística per fabricar explosius. F1 també va fer ballar diverses vegades el nombre i el suposat *modus operandi* dels suïcides. Si a les seves declaracions durant el període d'instrucció n'havia assenyalat cinc -incloent-se ell mateix- i havia dit que farien explotar les bombes per separat, el dia 16 va repetir en diverses ocasions que eren quatre i que havien d'actuar per parelles. Posteriorment, durant l'interrogatori del defensor Jacobo Tejeilo, F1 va arribar a reconèixer que els suïcides eren sis, ja que dos d'ells no se sabia en quin moment actuarien.

El que crida una mica més l'atenció és que aquest individu sempre s'ha situat com un subordinat -tant respecte als caps de l'organització terrorista a la qual diu pertànyer com respecte als presumptes caps de la cèl·lula de Barcelona-, però coneixia un nivell de detall que incloïa fins i tot quines ciutats s'atacarien després de Barcelona i a quines serien les suposades reivindicacions d'Al-Qaida. En referència a la seva detenció, F1 va reconèixer que havia confirmat davant la Guàrdia Civil que era membre d'Al-Qaida i que, tot i això -essent l'únic que va reconèixer la seva pertinença a una organització terrorista-, els agents li van proposar ser testimoni protegit "per haver salvat les vides de molta gent". Després d'aquest testimoniatge, els agents del CNI -distingits sis mesos després d'aquesta operació- tenen uns quants buits i contradiccions per aclarir. En qualsevol cas, els canvis que va fer F1 durant la declaració del 16 de novembre despulsen -encara més- la difícil semblança de la història explicada fins a avui.

L'ACCENT
Periòdic popular dels Països Catalans
subscripcions + publicitat = ppc@laccent.cat

www.laccent.cat

QUE SONI
www.quesoni.cat

Il·luminació i sonorització d'esdeveniments.

Telèfons de contacte:
Uri: 626 824 345
Tobal: 677 338 594
Pep: 699 694 872

Cardedeu, Països Catalans info@quesoni.cat

disco
100

€/Escorial 33 Barcelona
Telèfon 932 840 904
disco@disco100.com

HERBOLARI

Venda de plantes medicinals, tés, espècies i elaboracions artesanals

- Massatges (teràpies)
- Teràpies alternatives (Reiki, Flors de Bach...)
- Tallers (ús de Plantes Medicinals, Aromatitzat)

C/ Flassaders 14, 08003 Bcn Telf. 93 319 69 42
herboribera@gmail.com

, així està el pati

BAGES · MEDI AMBIENT

La Comissió d'Urbanisme paralitza el POUM de Sallent

Directa Manresa
manresa@setmanaridirecta.info

La Comissió d'Urbanisme de la Catalunya Central va suspendre l'aprovació definitiva del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) de Sallent (Bages) a l'espera que l'Ajuntament presenti un text refós en un termini màxim de tres mesos. La suspensió, acordada el dia 11 de novembre, respon a la "manca d'aspectes formals", segons declaracions de la comissió a altres mitjans de comunicació. Tot i així, la comissió no fa cap referència negativa a l'ampliació del runam salí del Cogulló o al gran creixement que preveu el POUM (un sostre de població de fins a 11.000 persones). El POUM va ser aprovat per l'Ajuntament de Sallent a finals d'octubre i no va tenir en compte les reivindicacions de la Plataforma Prou Sal! d'incorporar dins les normes i a l'informe de sostenibilitat ambiental del POUM un articulat que garanteixi el decreixement dels runams: "Si s'aboca a una nova ampliació del runam, s'ha de treure una quantitat més gran del runam actual". Per altra banda, segons Prou Sal!, aquesta aprovació regularitza una autorització mediambiental po-

Prou Sal! critica que els danys a la Corbatera es paguin amb diners públics

lèmica, concedida pel Departament de Medi Ambient i Habitatge el mes de juliol, en relació als abocaments salins de l'empresa Iberpotash. El permís es va concedir sobre un sòl qualificat com a terreny rústic i que fa uns anys que Iberpotash utilitza com a abocador. "Per poder donar l'autorització ambiental correctament, prèviament s'haurien d'haver modificat les normes urbanístiques vigents", apunta Prou Sal! en un comunicat. Així doncs, el nou POUM determina la incorporació, a posteriori, de la superfície de l'autorització ambiental concedida i amplia el seu àmbit.

L'ACA i no Agbar

Aquests dies també s'ha fet públic el conveni de l'Ajuntament de Sallent amb l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), que estipula que aquesta assumirà els danys ecològics provocats pels vessaments de salmorra a la zona natural de la Corbatera. Durant aquest any, el paratge natural de la Corbatera (Sallent) s'ha vist afectat per quatre vessaments del col·lector de salmorres que transporta les aigües salinitzades de les mines del Bages fins al mar. El peritaje que va encarregar l'Ajuntament va valorar en 94.937,20 euros els danys ecològics. La Plataforma Prou Sal! critica el fet que els danys es paguin amb diners públics, quan "ha de ser Agbar, mitjançant la seva asseguradora, qui pagui els danys, ja que és l'empresa que té la concessió del col·lector".

SANT JOAN DE VILATORRADA · LA MASSIFICACIÓ AUGMENTA DINS EL SISTEMA CARCERARI CATALÀ

La presó de Lledoners superarà el nivell màxim d'ocupació

DIRECTA MANRESA

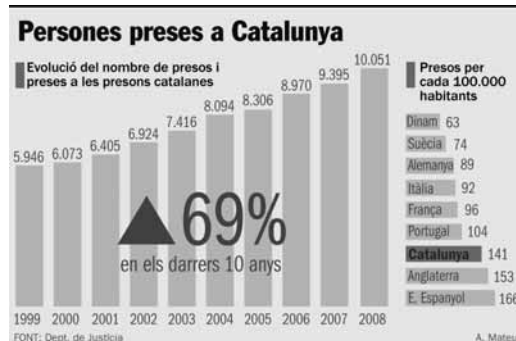
Panoràmica de la presó de Lledoners, a Sant Joan de Vilatorrada

Directa Manresa
manresa@setmanaridirecta.info

Ara farà un any de l'obertura de la presó de Lledoners, situada a Sant Joan de Vilatorrada (Bages). La polèmica presó havia de ser un dels vuit equipaments penitenciaris recollits al Pla Director d'Equipaments Penitenciaris 2004-2010 per pal·liar la massificació de les presons catalanes. Si l'any 2007 ja es parlava de la mala planificació d'aquest projecte, actualment la desviació arriba al punt de modificar la capacitat màxima permesa dels centres de nova construcció. Això és el que ha passat amb la presó de Lledoners, que té una capacitat màxima de 750 persones i, en aquests propers mesos, arribarà a la plena ocupació amb només sis mòduls oberts dels vuit que té la presó. Actualment, s'està instal·lant una segona llitera a les cel·les individuals, cosa que dona una cabuda de 128 persones per mòdul.

Lledoners va entrar en funcionament sense serveis bàsics com la cuina o la infermeria

Aquesta situació suposarà un empitjorament de la qualitat de vida de les persones preses per la manca d'equipaments necessaris. Cal recordar que la presó de Lledoners va entrar en funcionament sense tenir resultats serveis bàsics com la cuina o el departament d'infermeria, tal com van denunciar diverses persones preses. No va ser fins al vuitè mes de funcionament que l'administració va posar un itinerari d'autobús que comunicés la presó amb Manresa i Sant Joan de Vilatorrada els divendres, dissabtes i diumenges. La famosa piscina de la presó -a la qual no poden accedir totes les persones, sinó que ho poden fer en

funció del grau de llibertat i de la "conducta" que tinguin - no va entrar en funcionament per manca de socorrista. A més a més, durant aquest any, hi ha hagut incidents greus com l'hospitalització d'un pres per la ingesta de lleixiu, l'agressió i la repressió de carcellers o l'últim cas, en que un pres va incendiar la seva cel·la del Departament Especial de Règim Tancat.

Tot això s'afegeix als problemes interns de la pròpia presó, ja que la direcció del centre va ser rellevada només cinc mesos després de la seva obertura a causa de les divergències entre el conjunt de carcellers i l'equip directiu.

Una presó "il·legal"

La presó de Lledoners també destaca pels problemes i el frau urbanístic que va comportar el seu emplaçament. A banda de situar-se enmig d'un espai natural amb zones protegides al voltant, l'adquisició del terreny per part de la Generalitat, l'any 2003, es va dur a terme a través de manobres especulatives, segons va apuntar en el seu moment la Plataforma Respectem el Pla de Bages. Ricard Torras, director d'Activitats i Territori SA i llavors president de l'empresa de capital públic i privat (Ajuntament de Manresa i Caixa Manresa) Projectes Territorials del Bages, va comprar les tres finques per 1,3 milions d'euros i, en poc

temps, les va vendre a l'Incasol per 5,2 milions d'euros. A banda d'això, l'emplaçament de la presó es va fer sobre uns terrenys qualificats com a no urbanitzables al Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) de Sant Joan de Vilatorrada. La tramitació urbanística de la presó feta pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques, amb l'aprovació de l'Ajuntament de Sant Joan, es va fer per via d'un Pla Especial i no a través d'una modificació del POUM. Aquest fet va fer que la Plataforma Respectem el Pla de Bages presentés un contenciós administratiu contra el text refós del Pla Especial presentat per la Generalitat. A finals d'abril d'aquest any, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha emès sentència favorable a la Plataforma. Segons el TSJC, un equipament d'aquestes característiques no es pot fer amb un pla especial de menor rang que el POUM i, per tant, anul·la el decret de la Generalitat. L'execució de la sentència, però, té diverses interpretacions. Des de la Generalitat i l'Ajuntament de Sant Joan, la sentència crearà jurisprudència en relació a la tramitació urbanística d'aquest tipus d'equipaments, però, per la Plataforma, la sentència admet que la planificació de la presó és il·legal i, per tant, "seria possible ordenar un enderroc de la presó". La Generalitat va presentar un recurs a la sentència.

La massificació augmenta a Catalunya

Les últimes dades facilitades pel Departament de Justícia, del juny d'aquest any, situen una xifra d'11.160 persones preses (10.407 a les presons i 753 en llibertat condicional), nombre que suposa un increment del 5,7% respecte l'any anterior. Aquestes xifres superen totes les prediccions fetes pel Departament de Justícia de la Generalitat. De les vuit noves presons que consten al Pla Director, encara se n'han de construir quatre: la presó de Mas d'Enric a Catllar, la presó de Puig de les Basses a Figueres, la presó de dones a Sant Llorenç d'Hortons i la presó de preventius de Barcelona. El gran augment de la població encarcerada està reproduint el que volia pal·liar el Departament amb la construcció de més presons, ja que actualment s'estan ampliant els límits dels màxims d'ocupació -tant de les presons que estan en funcionament com de les que encara no estan construïdes. És el cas de la presó de preventius de Barcelona, ideada per 500 persones i que, actualment, es parla d'ampliar fins un límit de 1.200 persones.

L'augment de presons es dona per culpa de l'enduriment de les penes

Les causes de l'augment de presons preses cal trobar-les en l'enduriment de les penes - en mínims i en màxims - i la tipificació de nous delictes punitoris. També ha augmentat el règim preventiu, que actualment representa un 21,7% del total de la població presa, fet que posa de relleu que no és una mesura excepcional. Altres condicionants que allarguen l'encarcerament són les traves legislatives i funcionals del sistema penitenciari per poder accedir a règims de llibertat.

, així està el pati

VALÈNCIA · ELS MARINERS DEL 'MERCEDES DEL MAR' FAN VAGA DINS EL VAIXELL DES DE FA SIS MESOS

“L'empresa ens vol veure morts”

Joan Canela i Barrull
horta@setmanaridirecta.info

José Luís ens rep a la passarel·la del *Mercedes del Mar*. Ja fa sis mesos que viu ininterrompudament al vaixell i s'hi sent “com a casa”, a pesar dels problemes que tenen amb el subministrament d'aigua, menjar o gasoil. “Això darrer és el pitjor perquè, quan falta, no tenim ni llum ni aigua corrent i caminar pel vaixell a les fosques és realment perillós”. Es troben així des que, el 27 de juny, es van declarar en vaga per protestar per l'impagament de salaris que l'empresa Iscomar -que cobria les rutes entre les Balears i la Península- duia terme de forma periòdica. Després va venir una liquidació de l'empresa totalment irregular, ja que en lloc d'acomiar els treballadors va pressionar-los perquè marxessin voluntàriament. “La UGT va col·laborar amb aquesta estratègia -denuncia Pedro, un dels altres mariners tancats- (...). El Comitè d'Empresa del personal de terra era d'aquest sindicat i no va fer res per denunciar totes les il·legalitats d'Iscomar. Aquí, al vaixell, va venir un alliberat seu a recomanar-nos que marxéssim i a dir-nos que l'Estat s'encarregaria de pagar-nos el que l'empresa ens devia... Però els que li van fer cas no han vist un duro i, a sobre, han perdut els seus drets per abandonar el lloc de treball”.

El 27 de juny es van declarar en vaga per protestar per l'impagament de salaris per part de l'empresa Iscomar

Segons José Luís, aquesta situació només l'aguanten perquè són mariners: “Per la nostra feina, estem acostumats a passar llargues temporades sense veure les nostres famílies. Viure en un vaixell és la nostra quotidianitat”. Un optimisme que no pot amagar que, dels 32 treballadors originals del buc, només en queden nou a dins.

Ara, el *Mercedes del Mar* ocupa un dels amarres del port de València, ple de pancartes. Com que la llei marítima dicta que un vaixell

Una pancarta denuncia impagament per part d'Iscomar dels sous dels mariners i acusa l'empresa de ser uns pirates

Proa del 'Mercedes del Mar', matriculat a Santa Cruz de Tenerife

sempre ha de mantenir una tripulació mínima per qüestions de seguretat, no poden ser desallotjats. De fet, en el cas d'un altre vaixell d'Iscomar, totalment abandonat al port de Barcelona, l'Autoritat Portuària va haver de pagar una tripulació d'emergència.

Situació kafkiana

La liquidació del grup empresarial de transport navilier Contenemar ha deixat més d'un miler de treballadors al carrer i sense cap tipus d'indemnització. “El doble dels acomia-

daments que preveu la Ford”, no es cansa de repetir José Luís. L'empresa va deixar de pagar salaris, va donar de baixa la plantilla de la seguretat social sense acomiar-la i vol que els treballadors renunciïn a les indemnitzacions pertinents a canvi de donar-los els papers que els permetrien cobrar l'atur.

“Per entendre aquesta situació, s'ha de saber que tenim una legislació que permet que l'empresari deixi de pagar un salari, però no permet que el treballador deixi d'anar a treballar”, explica Enric Tarrida, secre-

tari general del Sindicat de Treballadors de la Marina Mercant (STMM-CGT). Segons Tarrida, l'única opció legal és “presentar una demanda per incompliment greu del contracte laboral”, una via lenta i molt complexa.

Però el més estrany de tot plegat és la situació del personal de mar. Per desfer-se dels seus empleats, Iscomar va deixar de pagar els salaris i de proveir els vaixells amb menjar, aigua o combustible, tot esperant que els mariners es cansessin i marxessin, havent renunciat als salaris i les indemnitzacions. L'estratègia ha resultat eficaç excepte en un cas: el dels nou resistents del *Mercedes del Mar*.

Per desfer-se dels seus empleats, Iscomar també va deixar de proveir els vaixells amb menjar, aigua o combustible

“La situació ha estat dura -reconeixen- i n'hem passat de tots colors”. Algunes situacions han estat molt perilloses, com la que es va viure a finals de setembre, quan els forts vents van trencar les amarres del vaixell i van estar a punt de tenir un accident. L'empresa s'ha negat a enviar-los amarres noves. “No els importem gens i, de fet, ens volen veure morts”, denuncien els mariners. “Ara, però, el pitjor ja ha passat”, assegura la tripulació de forma optimista. I afegeixen: “L'empresa té interès a recuperar el vaixell abans de 2010 per poder optar a les licitacions de noves línies, així que, ara, el temps corre a favor nostre”. I mentrestant, ja parlen de com preparar el Nadal.

BADALONA · LLUITA

El Barcelonès Nord es mobilitza contra la trama de corrupció

Directa Barcelonès Nord
barcelonèsnord@setmanaridirecta.info

Prop de 200 persones es van concentrar a la plaça de la Vila de Badalona, el 13 de novembre, sota el lema *Contra els corruptes i a favor de la democràcia* convocades per la Plataforma Unitària Ciutadana.

Durant una hora, al voltant de dos centenars de veïnes de Badalona es van concentrar amb crits contra la corrupció. Un representant de la Plataforma Unitària Ciutadana va fer un parlament on es van exigir mesures contra la corrupció destapada amb l'operació Pretòria, els casos Gürtel i Millet i es va reclamar una major transparència municipal, així com el retorn dels diners implicats en la trama del cas Pretòria a la ciutat. També va intervenir un membre de la Plataforma per la Defensa de la Serra de Marina i Can Zam de la ciutat veïna de Santa Coloma de Gramenet, que va explicar la situació al municipi després del coneixement públic de la trama de corrupció.

La ciutat hauria perdut 14 milions d'euros en la venda d'un solar del litoral

Badalona apareix relacionada en l'operació Pretòria a través del projecte Marina Badalona, un solar del litoral badaloní que es va vendre. En aquesta operació, la ciutat hauria deixat d'ingressar catorze milions d'euros. Les persones assistents a la concentració també van reclamar la dimissió de l'alcalde, Jordi Serra (PSC) i del delegat de Marina Badalona, Juan Felipe Ruiz.

Nova alcaldessa a Gramenet

A la ciutat veïna, Santa Coloma de Gramenet, setmanes després de l'empresonament de l'alcalde Bartomeu Muñoz i del regidor d'Urbanisme Manuel Dobarco, ha arribat la seva renúncia als càrrecs institucionals. La controvèrsia creada ha fet que el PSC hagi trigat a triar la successora, que finalment serà la regidora de Solidaritat i Cooperació i número 3 a les llistes europees del PSC, Núria Parlón.

No obstant això, la Plataforma per la Defensa de la Serra de Marina i Can Zam, que va mobilitzar més de 4.000 persones el 5 de novembre, continua amb les mobilitzacions i amb la demanda de la dissolució del consistori, la creació d'una junta gestora, l'aturada dels projectes urbanístics implicats i la declaració patrimonial del conjunt de regidores. És per això que han convocat una concentració a la plaça de la Vila el mateix dia que se celebri el ple municipal on es farà la presa de possessió de Núria Parlón. També han demanat intervenir al ple, juntament amb una desena d'entitats ciutadanes més.

> Sa Nostra, la família Seguí i les relacions estranyes

El grup Contenemar del menorquí Andrés Seguí no és cap desconegut del món del transport marítim, ja que és una de les dinasties familiars i empresarials més potents del sector, amb diferents membres del clan molt vinculats al PP menorquí.

I tampoc no és cap desconegut dels jutjats. Als anys 80, el grup va ser processat per contraban i falsificació documental i, a principis

dels 90, es va denunciar que el banc públic Espanyol de Comerç Exterior (BEX) havia condonat un crèdit de 1.700 milions de pessetes per salvar el grup de la fallida.

El cas actual també està ple de decisions estranyes. La caixa balear Sa Nostra va comprar el *Mercedes del Mar* a Iscomar i, acte seguit, el va llogar a la mateixa empresa. Tot i que actualment és propietat de l'entitat bancària i

que Iscomar fa mesos que no paga, aquesta no ha iniciat cap actuació ni ha intentat recuperar el vaixell o la inversió.

“No podem demostrar res, però és obvi que hi ha un tracte de favor cap a Iscomar difícilment justificable”, creu Enric Tarrida. Malgrat els intents de la CGT, els mariners del *Mercedes del Mar* o la DIRECTA de saber l'opinió de Sa Nostra, aquesta es desvincula del cas.

, així està el pati

BADALONA • LLUITA

300 persones dels barris de Llefià i la Salut es mobilitzen per la sanitat pública

Redacció Barcelonès Nord
barcelonèsnord@setmanaridirecta.info

Més de 300 persones es van manifestar al barri de Llefià de Badalona, el 12 de novembre, per mostrar el seu malestar davant els problemes que pateix el servei d'atenció sanitària als barris dels districtes de Llefià i la Salut. La marxa va transcórrer sota el lema *Per retorn dels i les especialistes i el Servei d'Urgències 24h*. El 22 d'octubre, les veïnes de Llefià i la Salut van celebrar una assemblea al Centre Cívic de la Salut per decidir com continuar la campanya *Per una sanitat pública i de qualitat*, iniciada fa dos anys, després de recollir i entregar 9.500 signatures. Tot això es va fer després d'haver mantingut reunions amb representants de l'Ajuntament de Badalona, a les quals la regidora de Sanitat, Roser Castillo, no s'havia ni presentat. Segons informen les associacions veïnals de Llefià i de la Salut i les entitats dels dos districtes, aquests problemes i deficiències sanitàries "deriven de la manca de recursos existent per donar servei a les gairebé 80.000 habitants afectades". Aquestes persones diuen, a més a

80.000 habitants resulten afectades pels problemes i les deficiències del servei sanitari

mes, que "fa més de dos anys que es van traslladar les especialistes al CAP Doctor Barraquer de la ciutat veïna de Sant Adrià de Besòs", cosa que els va fer perdre qualitat de vida i serveis.

Les associacions de veïns i veïnes i les entitats de Llefià i la Salut reclamen "l'augment de recursos públics econòmics, tècnics i de personal per cobrir les necessitats actuals i la planificació futura; l'aturada dels processos d'externalització i privatització de la sanitat; l'adquisició d'un Servei d'Urgències 24 hores en algun CAP de Llefià; el retorn de les metges especialistes i la participació directa del veïnat en el disseny, l'execució i el seguiment dels projectes", entre d'altres reivindicacions. Aquestes demandes i la mobilització per reclamar-les van ser subscrietes a través d'un manifest per més de quaranta entitats (veïnals, socials, culturals, polítiques i esportives) dels districtes. També hi han participat les associacions de veïns i veïnes de Sant Antoni, Sant Mori i Joan Valera, diferents AMPA, l'Arxiu Històric de Llefià, Llefià@net Xarxa Ciutadana i la CUP. A més a més, s'ha comptat amb el suport de l'Associació d'Entitats Socials de Badalona (organitzadors de la campanya contra la crisi i la pujada dels impostos).

CATALUNYA • ALGUNS EMPRESARIS ENVIEN CARTES PERSONALITZADES PER FER QUE S'ABANDONI LA VAGA

La patronal del transport ignora la taula de negociació tot i les protestes dels conductors

Directa Maresme
maresme@setmanaridirecta.info

La vaga protagonitzada per les treballadores del sector de transport de viatgers per carretera a les comarques de Barcelona el 12 i el 13 de novembre va acabar sense incidents greus, tot i la tensió acumulada arran de l'anterior vaga de finals d'octubre. El desplegament dels Mossos d'Esquadra feia preveure que les jornades serien conflictives, però la majoria d'empreses van poder oferir

Els representants de les empreses no es van presentar a les dues darreres cites convocades per la Generalitat

els serveis mínims marcats per la Generalitat. Tot i les dues vagues acumulades durant els darrers 20 dies, les treballadores del sector van denunciar que els representants de la patronal no estan fent "cap esforç" per arribar a un acord i van assegurar que "no s'han presentat a les dues darreres cites convocades pel Departament de Treball".

Vidre trencat d'un dels autobusos de les empreses de transport de viatgers

Protecció Policial

La sortida dels autobusos de diverses empreses involucrades a la vaga es va efectuar sota protecció policial. Diversos cotxes de policia van acompanyar els combois durant les primeres parades dels recorreguts. Tot i això, nombrosos autobusos van haver de tornar a les cotxeres per ser substituïts per altres vehicles, ja que, en alguns punts del recorregut, van rebre l'impacte de pedres i boles de ferro que van ocasionar el trencament de prop d'un centenar de vidres a les comarques de Barcelona. Alguns treballadors van denunciar l'assetjament policial que han rebut durant aquests dies de vaga

i van assegurar que han estat identificats aleatòriament durant els torns de piquets informatius. "La patronal està buscant un nom que pagui tots els danys i, a la persona que agafin, la responsabilitzaran de tot plegat", va comentar un integrant d'un piquet a les portes de les cotxeres.

Les empreses ofereixen el pacte personalitzat

Les plantilles de diverses empreses del Maresme van denunciar a aquest setmanari la recepció de cartes personalitzades on se'ls convidava a "signar un preacord de conveni a canvi de desconvocar les mobilitzacions".

En aquest document, les empreses van oferir no fer efectiu el descompte de les hores no treballades durant les aturades dels serveis. Per la seva banda, Jaume Bruguera, gerent de Mataró Bus, va assegurar que coneix la carta en qüestió -que hauria estat enviada a diverses gerències perquè aquestes la fessin arribar a la plantilla-, però diu que ell no l'ha feta extensiva a les treballadores.

TV3, de caçra

Enmig d'una negociació com aquesta, en què les treballadores i la patronal no arriben a cap acord i amb unes converses que ja duren més d'un any, TV3 va intentar posar més llenya al foc. El servei informatiu de la televisió pública van desplaçar un equip de contractació externa per fer el seguiment de l'autobús que transporta les usuàries de la Fundació Maresme, un projecte que dona feina a persones considerades malaltes mentals. La missió de l'informatiu desplaçat a Mataró era -sota consignes directes de la direcció d'informatius de TV3- captar la imatge de vidres trencats o del moment de les trencadisses en aquest comboi en caçra. Tot i l'intent d'aconseguir la imatge -que de ben segur hagués estat molt sensible a rebre crítiques dures- no van poder captar el moment desitjat. L'autobús no va rebre cap impacte.

SANT JUST • LA COMPANYIA SUBSTITUEIX LES VAGUISTES PER TREBALLADORES D'ALTRES MUNICIPIS

El jutjat condemna l'empresa de jardineria ACSA per vulnerar el dret de vaga

Directa Baix Llobregat
baixllobregat@setmanaridirecta.info

L'empresa de jardineria ACSA ha estat condemnada pel jutjat social número 33 de Barcelona i pel Departament de Treball de la Generalitat per haver vulnerat el dret de vaga de les treballadores del servei públic de jardineria de Sant Just Desvern (Baix Llobregat). El Departament de Treball ha imposat una sanció molt greu i una multa superior als 6.000 euros a l'empresa perquè, durant la vaga que les treballadores de l'empresa van dur a terme el mes de febrer, ACSA va substituir les vaguistes per treballadores d'altres centres de treball de fora del municipi.

Acumulació de denúncies

Segons la resolució de l'expedient sancionador del Departament de Treball (conseqüència d'una denúncia de la secció sindical de la CNT), l'empresa "reconeix expressament els fets, al·legant al respecte circumstàncies sense cap valor exculpatori davant l'obligatorietat legal de complir la normativa en matèria laboral, que en aquest cas afecta un dret essencial com és l'exercici del dret de

vaga, incomplint així el Reial Decret 17/1997 sobre relacions de treball, l'Estatut dels Treballadors i l'article 8.2 de la constitució espanyola". Tot i així, aquesta no és la primera sentència que s'emeta contra l'empresa ACSA Obras i Infraestructuras. La vaga es va convocar arran de les greus deficiències contractuales de l'empresa vers les treballadores i per l'acomiadament d'una treballadora

ACSA també ha rebut un càstig judicial per un acomiadament improcedent

que va denunciar la situació. El jutjat social número 31 de Barcelona ja va condemnar ACSA per les mancances contractuales i la sala social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va obligar l'empresa a readmetre la treballadora acomiadada. L'Ajuntament de Sant Just també va obrir un expedient a l'empresa per

Aturada parcial dels jardiners de Sant Just, l'11 de novembre de 2008

vulnerar el plec de condicions del contracte. Cal recordar que la plantilla d'ACSA va fer una vaga, el febrer d'enguany, per denunciar contractes laborals en frau de llei o sous que no sobrepassaven els 800 euros mensuals. La vaga també es va fer per denunciar l'acomiadament de la delegada que, quan es va crear la secció sindical de la CNT, va demanar una reunió amb l'ajuntament per denunciar la situació que es vivia a l'empres-

sa. Entre les diverses accions que es van dur a terme, hi va haver tres aturades parcials, la vaga del mes de febrer, manifestacions i concentracions davant de l'ajuntament i una acampada de protesta. Les treballadores també van culpar el consistori (governat per PSC-ICV) de "permissivitat davant l'empresa" i de "no actuar" contra un problema que perjudicava al servei municipal de jardineria del municipi.

, així està el pati

LLEIDA · L'IMMOBLE PORTA DOS ANYS OKUPAT I S'USA COM A HABITATGE I COM A CENTRE SOCIAL

Qui és el titular de l'edifici de La Chispa?

Directa Terres de Ponent
terresponent@setmanaridirecta.info

LAURA LASCORZ

L'edifici on està situat el Centre Social Okupat (CSO) La Chispa va ser okupat ara farà dos anys, el desembre de 2007, després de romandre més de 20 anys abandonat. La intenció era fer-hi un centre social i que, alhora, servís com a habitatge pel col·lectiu de persones dinamitzadores de l'espai. Després de comprovar la situació legal d'aquesta casa de l'horta de Lleida, situada prop de la carretera d'Osca i propietat de l'empresa constructora d'Alcarràs UA SL, van decidir entrar-hi. El gener de 2008, l'empresa va iniciar un procediment judicial per la via penal, cosa que va fer que tres de les seves habitacions haguessin d'anar a declarar. L'última ho va fer l'abril de 2009. Segons les okupants, però, hi ha tres persones diferents que afirmen

Façana de l'edifici que acull el Centre Social Okupat La Chispa

Fecsa-Endesa els ha retirat la llum: no només el cablejat, sinó també els pals que el subjectaven

ser les propietàries de la casa, cosa que fa dubtar de la titularitat real de l'immoble. Fa tres mesos, treballadors de Fecsa-Endesa van retirar-los la llum: no només el cablejat, sinó també els pals que el subjectaven. Les habi-

tants de La Chispa interpreten aquest fet com una mesura més de pressió de l'administració per fer-les fora. Aquestes, però, continuen tenint forces per organitzar-hi activitats i seguir "agitant la vida social lleidatana".

Reprenen les activitats

El CSO La Chispa de Lleida torna a programar activitats a partir del mes de novembre. Va començar altre cop amb els sopadors vegans (que es fa-

ran cada divendres), amb la cafeta i també amb l'espai de tertúlia. També es van programar un seguit d'activitats, iniciades el 14 de novembre amb una jornada Do it yourself (fes-t'ho tu mateix/a). Aquesta jornada va comptar amb tallers d'autosuficiència i autogestió per la vida diària, recolzats per una tallerista que va ensenyar com fer sabó casolà, ungüents i altres medicines naturals. També es va programar un taller de serigrafia, però

no es va poder dur a terme per problemes tècnics. A la nit, es va organitzar un concert amb els grups francesos Fatalnuchaku i Tol Eressea i la Oveja Punk, de Mollerussa. Una cinquantena de persones van participar en aquests actes. El 20 de novembre, el sopar anirà acompanyat d'un ball de disfresses per commemorar l'aniversari de la mort del dictador Franco. També s'han programat passis de vídeo i alguna xerrada.

LLEIDA · REPRESSIÓ

S'arxiva la denúncia contra un membre de Som lo que Sembrem

Ares Arbós
terresponent@setmanaridirecta.info

L'arxivament de la denúncia interposada pels Mossos d'Esquadra contra un membre de la plataforma Som lo que Sembrem es va produir el 19 de novembre. Els fets es remunten al 31 de maig, quan una trentena de persones es van manifestar al pavelló de Cappellet de la ciutat de Lleida (aprofitant la visita que va fer el president de la Generalitat José Montilla en qualitat de primer secretari del PSC i en el marc de la campanya per les eleccions europees) per demanar que s'aprovi la Iniciativa Legislativa Popular contra els transgènics que l'entitat havia presentat al Parlament de Catalunya. Quan un activista de Som lo que Sembrem va voler entregar un passavolant al president Montilla, es va produir un forceig i l'activista M.M.R va ser detingut pels Mossos d'Esquadra. El sobreseïment es produeix per la inconsistència de les acusacions, que giraven al voltant de la "resistència i desobediència als agents de l'autori-

El sobreseïment es produeix per la inconsistència de les acusacions

tat, amb una falta de lesions". L'activista i membre de la plataforma va afirmar durant el judici que ningú no li havia sol·licitat que s'aturés ni l'havia avisat que no es podia posar davant del cotxe presidencial per entregar el paper. El mossos denunciants, per la seva banda, va afirmar que les lesions se les havia fet detenint l'activista. Davant la inconsistència de les acusacions, el dia 12 de novembre es va notificar el sobreseïment provisional de la causa i el seu arxiu.

La Iniciativa Legislativa Popular (ILP) presentada per Som lo que Sembrem va recollir més de 100.000 signatures perquè la problemàtica dels transgènics al camp català és important. La pàgina catalana també vol que aquest tema es tracti al Parlament de Catalunya. La proposta va ser rebutjada amb els vots del PP, CiU i el PSC que, d'aquesta manera, van evitar que es pogués dur a terme qualsevol debat al respecte.

La llei contempla la possibilitat que, mitjançant la recollida de signatures, una plataforma o col·lectiu civil pugui proposar el debat de problemàtiques o propostes al Parlament de Catalunya. Ara bé, com s'ha demostrat amb l'experiència de Som lo que Sembrem, si la majoria de forces polítiques representades no hi estan d'acord, la ILP no tirarà endavant i, per tant, les signatures recollides escrupolosament durant el període permès no serviran de res.

BARCELONA · REPRESSIÓ Judici contra el Casal Popular Tres Voltes Rebel

Pau Sotelo
redaccio@setmanaridirecta.info

El judici contra el Casal Popular Tres Voltes Rebel va tenir lloc el 10 de novembre a la Ciutat de la Justícia de l'Hospitalet de Llobregat. El procés civil, iniciat el novembre de 2008 per la demanda interposada pels propietaris de la finca, va haver de ser posposat en diverses ocasions per irregularitats i manca d'informació. Un dels portaveus va comentar que "no entenem la voluntat de la part denunciants, ja que després de més d'una dècada d'abandó i havent passat dos anys entre l'ocupació i la denúncia formal, ara els propietaris -que veuen que el Casal ja és una eina social arrelada i consolidada al barri- volen tancar-lo i fer-se'l seu". Aquesta casa, situada al barri de la Prosperitat, va ser ocupada l'estiu de l'any 2006 per l'Assemblea de Joves de Nou Barris. Després de convertir-la en un Casal Popular obert al veïnat, va esdevenir espai de reunions i activitats de diferents coordinadores i campanyes dels moviments socials del districte. Des de fa mig any, a més a més, el Tres Voltes Rebel acull l'Oficina de Drets Socials de Nou Barris, un col·lectiu que ofereix assessorament gratuït davant els abusos laborals o relacionats amb l'habitatge.

250 persones protesten contra la repressió

Prop de 250 persones van participar, el 12 de novembre, a la concentració antirepressiva que, sota el lema **STOP REPRESSIÓ. Contra la impunitat del poder: sembrem Llibertat**, va convocar el Grup de Denúncia 18M. La concentració, que en principi s'havia convocat a la plaça Universitat però que es va acabar celebrant davant el rectorat de la UB, va agrupar gent de diversos col·lectius de represaliats i gent solidària amb les persones imputades del moviment estudiantil. Després que l'organització llegís el manifest, companyes d'Amadeu Casellas, de Núria Pórtulas, dels detinguts del Raval i el pare de Pedro Álvarez -un jove assassinat per la policia el 1992- van fer intervencions en solidaritat i en record d'ells. La concentració va acabar amb un tall d'un quart d'hora a la Gran Via. **MANU SIMARRO**

, reportatge

M. Sr

Malgrat de vulgui, tot tot hagi es mítica pel·lícula de nua. Malgrat no et p una nova llar, tot ce no trobis feina per s continua. Malgrat r del teu país per visi mans, tot continua. cada matí amb qui v pare, tot continua. I et quedin forces per tot continua. Has de Srebrenica i, allà, te

Aquest petit pol sense oblidar el pa a poc l'esperança d nova. Protagonista

Malgrat tot, Srebrenica

FOTOGRAFIA I TEXT: Alba Danés

egades no es continua. Malgrat tat com una dra-: terror, tot conti-permetin construir ntinua. Malgrat ser qui ets, tot io puguis marxar tar els teus ger- Malgrat et creuis va matar al teu Malgrat gairebé no r seguir endavant, ecidit tornar a t) continua. ble viu, el 2009, ssat i perdent poc 'una minsa bona del genocidi més

gran a Europa des de la Segona Guerra Mundial, Srebrenica encara intenta sobreviure. 8.000 musulmans, sobretot homes i nens, van ser assassinats un fatídic 11 de juliol de 1995 a mans de les forces sèrbies. Després de la matança, el poble va ser ocupat per refugiats serbobosnians. Acabada la guerra i amb els acords de Dayton, el país va quedar dividit i Srebrenica es va trobar a la nova zona de la Republika Srpska, un territori de majoria sèrbia i sota govern i autoritats serbobosnianes. Durant els darrers anys, algunes famílies musulmanes han tornat a les seves cases, però la vida ja no és el que era. Cal ser massa valent per trobar-te dia rere dia amb el passat.

Tot i la confiança en un demà millor, ara ha arribat una altra mala notícia: Radovan Karadzic, un dels principals impulsors de la matança de Srebrenica, que va ser detingut el 2008 després de passar onze anys fugit, encara no ha estat jutjat. Aquest estiu havia de començar el seu judici davant el Tribunal Penal Internacional per l'antiga Iugoslàvia, però va aconseguir boicotejar-lo. Definitivament, el seu judici s'ha aplaçat fins el març de 2010.

Malgrat que el camí està ple d'entrebancs, el poble no abandona, però l'esperança es posa a prova. Malgrat que sembla que, a nosaltres, ens queda massa lluny, cal que no ho oblidem. Srebrenica necessita justícia.

, així està el pati

GIRONA · LES CONTRÀRIES A L'AUTOPISTA ELÈCTRICA HAN CREAT UN CAMPAMENT AERI AL BOSC ON HA D'ANAR LA TORRE 144 DE LA LÍNIA

Un altre bolet anti-MAT a les Guilleries format per 50 activistes

Directa Girona
girona@setmanaridirecta.info

Després de tres setmanes feixugues de fer feina dura, les noves habitants d'un petit reducte de les Guilleries expliquen que, com, quan i per què han decidit penjar-se dels arbres.

El 17 d'octubre, una cinquantena de solidàries contràries a la MAT van iniciar una acció directa per oposar-se i -en la mesura del possible- impedir la construcció d'aquesta autopista elèctrica. L'acció consisteix a fer un campament aeri a la zona boscosa situada on s'ha d'ubicar la futura torre 114 de la línia -al terme municipal de Sant Hilari Sacalm- i instal·lar-s'hi. La intenció d'aquestes solidàries és romandre al campament i evitar la construcció de la torre fins que la policia -a requeriment de l'empresa constructora de la línia, Red Eléctrica Española (REE)- les desallotgi. El cert és que, de primeres, sorprèn la feina descomunal que ja han fet en aquest curt període de temps. De moment, han construït una sèrie de plataformes a dalt dels arbres, on hauran de viure i sobreviure les inclemències del temps. Es preveu una resistència llarga i feixuga. Per si no fos poc, a banda de la construcció de l'espai, també s'ha previst dur a terme una activitat frenètica en aquest "petit reducte lliure". S'hi volen fer concerts, xerrades i tot tipus d'activitats amb l'objectiu de donar vida a l'espai i fer difusió de l'acció. Pel campament, ja s'hi ha apropiat força gent interessada en l'acció per mostrar la seva solidaritat. Uns altres visitants incondicionals han estat els

Els Mossos d'Esquadra han mirat de persuadir les ocupants perquè abandonin l'acció de protesta

Mossos d'Esquadra, que han passat un parell de cops pel campament. Durant aquestes visites, han provat de persuadir les ocupants perquè abandonessin l'acció. Fins avui, l'actuació policial no ha passat de les amenaces a les persones solidàries i els advertiments de futures actuacions més contundents.

Així doncs, després d'haver anat a conèixer de primera mà què està passant a les Guilleries, vam poder xerrar amb les noves habitants dels boscos, que ens van explicar els detalls i els motius de l'acció. "Vam escollir actuar contra la progressiva destrucció del nostre entorn i més enllà d'aquest. Veiem aquesta acció com una eina per aglutinar i inter-

Imatge del campament aeri muntat a les Guilleries per lluitar contra la línia elèctrica

canviar idees entre tots. I lluitar davant la industrialització global i el sistema que l'alimenta. Per aquest motiu lluitem contra la MAT, que n'és un exemple. És un projecte monstruós que no volem ni aquí ni enlloc perquè no creiem en aquest sistema egoista i manipulador. No posarem oli a les seves rodes, sinó pals!". També ens van explicar en què consisteix l'acció. "Ocupació de la base de la futura torre 114 a les Guilleries. Ocupació dels arbres, de la terra i de l'aire per actuar contra la construcció de la destructiva MAT, sabent que sempre han fet el que han volgut i amb absoluta impunitat. Un intent de fer créixer la idea que no es tracta només de lluitar per les nostres vides, sinó també per tot el que ens envolta i per on sempre hem caminat. Es vol protegir el planeta que ens acull. Que sigui la flama que encén el foc!".

D'altra banda, ens fan arribar la seva petita crònica de tot el que ha estat la MAT i les respostes contràries a aquest macroprojecte. "Durant l'any 1998, es va començar a sentir la paraula *autopista elèctrica d'alta tensió*. Algun curiós es va informar i va començar a moure fils per saber què representava realment. A partir d'aquí, la gent es va començar a moure i, per tant, es van formar diverses entitats que s'oposaren a aquest projecte. L'any 2004, aquestes entitats i altres de noves, van crear la platafor-

ma No a la MAT. A la Catalunya Nord, ja s'havia creat la plataforma Non a la THT. Durant tots aquests anys, aquestes entitats han lluitat molt per aconseguir tota la informació tècnica i burocràtica per poder actuar i, alhora, difondre a la població què significa la MAT, amb les corresponents repercussions ambientals i de salut. La transmissió d'informació per part de l'administració i de la

"Tot i la disconformitat de moltes persones, entitats i ajuntaments, la MAT s'està construint"

pròpia empresa que n'executa les obres, REE, ha estat escassa, ambigua i poc transparent. Durant aquests anys, ha quedat palès que la població no la vol ni la necessita i que la gent s'ha sentit desinformada i enganyada en tot moment. Durant onze anys de lluita, s'han fet moltes xerrades, manifestacions i accions. Però ara, l'any 2009, amb la disconformitat de moltes persones, entitats i ajuntaments, la MAT s'està construint i -això sí- és declarada

d'utilitat pública! No serà pas d'imposició pública-privada per omplir l'estómac d'uns quants interessats!". També ens fan un relat dels fets i les activitats que s'han dut a terme al campament i de la resposta que han trobat per part de la gent de les poblacions properes i d'altres comarques. "L'ocupació es va fer el 17 d'octubre i hi van participar unes 50 persones durant dos dies. Es van fer les instal·lacions bàsiques: muntar els llits als arbres, muntar la cuina i el menjador, etc. Coneixement de l'entorn, intercanvi d'idees, opinions i objectius i molta vida quotidiana. Hi va haver la visita dels Mossos d'Esquadra per intentar fer identificacions, però no ho van aconseguir. L'1 de novembre es va fer una castanyada popular i un concert i hi van assistir prop de 100 persones. També es van fer tallers d'escalada, treball comunal... El 8 de novembre es va muntar una parada a la fira d'intercanvi de Mieres, es va difondre l'ocupació i es van fer tallers pels nens (*pont de Miku*). Molta gent de diferents contrades s'ha acostat al campament i ha mostrat molt d'interès, sorpresa, suport o implicació en l'acció. Hi ha gent que difon l'acció i hi participa des de lluny (com per exemple Saragossa i Barcelona, que han organitzat menjars populars per donar suport). La gent ha col·laborat amb l'aportació de material de primera necessitat: aliments, roba, ma-

talassos, cordes d'escalada, tendes, aigua...". Per acabar, ens expliquen les seves intencions en un futur immediat i quines complicacions volen teixir. "Seguir posant energia en el desenvolupament del lloc; difondre l'acció; muntar parades informatives

L'acció contra la línia elèctrica vol "fer créixer el sentiment comunitari en la lluita contra la tirania del capital"

als mercats o fires de la zona i dels voltants; cridar l'atenció de la gent i animar-la a pujar als boscos amb l'organització de tallers -per exemple, d'escalada-, dinars populars cada diumenge, concerts, projeccions i xerrades. Treballar per una difusió més enllà de totes les fronteres. Aconseguir que la gent se senti conscient i encuriosida, que ens visiti per intercanviar idees i participar. Fer créixer el sentiment comunitari en la lluita contra la tirania del capital. Que es repeteixi aquest tipus d'acció a d'altres llocs i s'aconsegueixi la solidaritat i la participació en la lluita contra aquest sistema".

DAVID BORRAT

, roda el món

internacional@setmanaridirecta.info

ESCÒCIA · LES CIMERES DE L'OTAN I EL G-20 I UN ACTE FEIXISTA EN UNA SOLA SETMANA FAN REACCIONAR L'ESQUERRA ANTICAPITALISTA

Les protestes contra la guerra i el feixisme prenen els carrers d'Escòcia

Lluc Salellas i Vilar
Edimburg

Es ls moviments anticapitalistes i d'esquerres escoceses van sortir als carrers d'Edimburg, Glasgow i Saint Andrews les darreres setmanes per fer sentir les propostes d'acabar amb l'ocupació de l'Afganistan i de no permetre cap mena de manifestació pública de caràcter xenòfob i racista. Així, d'una banda, la convenció anual de l'OTAN duta a terme a Edimburg del 13 al 17 de novembre va fer que la plataforma Stop the War (Aturem la Guerra) i altres col·lectius de l'esquerra anticapitalista convoquessin una manifestació, que va aplegar centenars de manifestants al centre de la capital escocesa. Els convocants van aprofitar el caràcter militar de l'OTAN per reivindicar que es posi fi a l'ocupació de l'Afganistan per part dels exèrcits occidentals. La marxa es va acostar fins al centre de convencions d'Edimburg, on els representants dels diferents estats membres de l'OTAN -i alguns altres d'indrets com l'Afganistan, Corea

Es va aprofitar el caràcter militar de l'OTAN per reivindicar que es posi fi a l'ocupació de l'Afganistan

del Sud, Rússia i el Pakistan- discutien especialment sobre el futur de l'estat asiàtic i de com frenar la pirateria en aigües de Somàlia. Un acte polític amb parlaments de diverses plataformes als cèntrics Princess Gardens va servir per posar fi a la jornada reivindicativa.

La fotografia de sota mostra un moment de la protesta antifeixista a Glasgow. Les altres imatges recullen moments de la concentració xenòfoba de l'SDL

Més enllà de la manifestació per la retirada de les tropes de l'Afganistan, la ciutat d'Edimburg va viure, durant tot el cap de setmana, altres actes de rebuig a la presència de l'OTAN en territori escocès. Així, el cafè centre social Forest va ser la seu de la contracimera, organitzada per sectors llibertaris sota el lema *Smash the OTAN* (Esclafa l'OTAN). La contracimera va centrar els actes en els intents de fer accions directes col·lectives -que van ser aturades pels dispositius policials- i en activi-

tats culturals, com un festival punk o una projecció de pel·lícules relacionades amb el moviment revolucionari de dones afganeses RAWA. Al final, les persones relacionades amb l'organització dels actes es van mostrar molt crítiques amb la pressió policial a la qual, segons elles, havien estat sotmeses durant tot el cap de setmana.

2.000 antifeixistes a Glasgow

D'altra banda, el mateix dia que es feia la manifestació contra l'OTAN i a la mateixa hora, milers de persones van sortir al carrer a la ciutat de Glasgow per mostrar el seu ferm rebuig a la concentració xenòfoba organitzada per la feixista Scottish Defense League (SDL). La manifestació antifeixista -que segons els organitzadors va aplegar 2.000 persones i va recórrer el centre de la ciutat- va patir una escissió de 200 persones que van voler bloquejar els feixistes reunits en un pub prop d'una de les mesquites de la ciutat escocesa. Quan el grup d'antifeixistes va arribar a les proximitats del pub, un fort dispositiu policial va encerclar-lo. Va ser llavors quan un centenar de feixistes va sortir del local per manifestar-se al llarg d'uns cent cinquanta metres i, tot seguit, van pujar als autocars que els havien de treure de la ciutat. Aquests van ser els únics moments de tensió viscuts durant tot el dia, segons

expliquen diverses cròniques penjades als portals informatius a la xarxa. Així mateix, segons explica el diari escocès *The Scotsman*, la policia va detenir cinc membres de l'organització Scottish Defense League per comportaments de caire racista al centre de la ciutat i per intent d'intimidació a ciutadans d'origen asiàtic. Pels organitzadors de la manifestació antifeixista era molt important que centenars de persones sortissin al carrer per lluitar contra el feixisme en l'actual context de la Gran

A Glasgow, milers de persones van mostrar al carrer el seu rebuig a la concentració xenòfoba de la SDL

Bretanya. De fet, la representació obtinguda pel partit feixista British National Party a les eleccions europees del juny (dos diputats per primera vegada a la història) ha posat en alerta el moviment antifeixista arreu de l'illa i, especialment, al nord d'Anglaterra, on sembla que el partit té els seus feus

principals. Tot i que, a Escòcia, és on el British National Party va treure els pitjors resultats, amb la manifestació de 14 de novembre, el moviment antifeixista escocès va voler mostrar que no pensen cedir ni un espai de legitimitat al feixisme, segons explicaven els seus portaveus al final de l'acte.

Ministres de finances del G-20

El seguit de manifestacions i actes de l'esquerra anticapitalista, però, van començar el cap de setmana del 7 i el 8 de novembre amb una manifestació a la petita població escocesa de Saint Andrews, on els ministres de finances del G-20 feien una trobada per "buscar solucions a la crisi". Diversos centenars de persones es van reunir en aquesta vila per denunciar que els ministres del G-20 són una part "dels culpables de la crisi, de la desigualtat al món i del canvi climàtic". Sota el lema *Put people first* (Primer, les persones), la manifestació va recórrer alguns dels carrers de la vila, tot i que va ser aturada i encerrada per la policia a les proximitats de l'hotel on es reunien els ministres de finances. D'altra banda, el dia abans de l'inici de la cimera, cinc persones van ser detingudes arran d'una acció en què es van encadenar a bidons enmig de la carretera per intentar impedir el pas dels cotxes oficials fins a l'hotel i el centre de conferències.

> Referèndum? De moment no

Més enllà de les darreres manifestacions de l'esquerra anticapitalista, que han tingut poc ressò mediàtic, el tema que ha centrat el debat polític escocès durant els darrers mesos és, sens dubte, la possibilitat que el govern escocès convoqui un referèndum d'autodeterminació la primavera que ve. Aquesta possibilitat, però, sembla que s'ha esvaït -com a mínim fins a la propera legislatura- després que, a finals d'octubre, el partit liberal demòcrata descartés votar a favor de la proposta que l'Scottish National Party (SNP) -que governa en minoria- presentarà al parlament escocès el 30 de novembre, diada nacional d'Escòcia. D'aquesta manera, el partit liberal demòcrata s'afegia al bloc de laboristes i conservadors contraris al referèndum i deixava l'SNP en minoria. Tot i això, les perspectives d'un possible referèndum no semblen tan llunyanes, especialment pels nacionalistes escocesos, que continuen treballant en la proposta i volen que sigui l'eix del debat electoral a les properes eleccions nacionals. A més a més, veuen com diverses enquestes mostren un ampli suport dels anglesos a una possible secessió, si el poble escocès així ho decidís en un referèndum.

, roda el món

VENEÇUELA · BASES EUA

Uns documents del Pentàgon empitjoren les relacions entre Veneçuela i Colòmbia

Sergio Puente
Veneçuela

Des que es va fer públic el contingut de l'acord militar subscrit entre Washington i Bogotà per establir set noves bases nord-americanes a territori colombià, el 10 de novembre, les relacions entre els governs d'Álvaro Uribe i Hugo Chávez han quedat molt deteriorades. Segons aquest acord, Colòmbia oferirà immunitat a les forces militars dels EUA que ocupin el seu territori, sense que s'estableixin garanties de fins a quin punt podran ser incrementades. A més a més, dies abans, l'advocada Eva Golinger va fer públic un document emès per la Força Aèria nord-americana -amb data del mes de maig de 2009- i inscrit dins l'acord militar amb Colòmbia, on se sol·licitaven 46 milions de dòlars al Congrés dels EUA per modernitzar la base colombiana de Palanquero.

La Força Aèria dels EUA demana 46 milions de dòlars per modernitzar la base colombiana de Palanquero

El document sentència que el desenvolupament d'aquesta base militar "dóna una oportunitat única als Estats Units per les operacions d'espectre complet en una regió (...) sota amenaça constant per la insurrecció terrorista, els governs anti-nord-americans i la pobresa endèmica". A més a més, també afegeix: "Una presència en aquesta base incrementarà la nostra capacitat de conduir operacions d'intel·ligència, espionatge... i millorarà l'abast global. També augmentarà la nostra capacitat de dur a terme una guerra àgil". El caràcter bel·licista d'aquest document oficial i el fet que les maniobres militars en territori colombià no hi apareguin delimitades ha desencadenat les alarmes entre els països de la zona.

A Veneçuela, el 13 de novembre, milers de persones es van manifestar sota el lema *Per la pau i en contra de les bases*. En aquest mateix acte, el president Hugo Chávez va qualificar l'acord entre Colòmbia i els EUA de "diabòlic i guerrerista" i va insistir que la presència d'aquestes bases militars "al cor d'Amèrica Llatina formen part d'un pla de guerra". L'acord firmat el 30 d'octubre pels governs d'Uribe i Obama ja ha estat rebutjat (a excepció del Perú) per tots els països que integren la Unió de Nacions Sud-americanes (Unasur) i també per l'Aliança Bolivariana para los Pueblos de nuestra América (ALBA).

XILE · EL PAÍS CELEBRARÀ D'AQUÍ UN MES ELS PRIMERS COMICIS DESPRÉS DE LA MORT DE PINOCHET

Xile encara les eleccions més renyides dels últims 20 anys

IVET EROLES PALACIOS

Cartell de propaganda electoral del candidat de dretes Sebastián Piñera

Ivet Eroles Palacios
Santiago de Xile

Xile celebrarà les primeres eleccions presidencials i parlamentàries després de la mort del dictador Augusto Pinochet el dia 13 de desembre. Seran els comicis més disputats des del plebiscit de 1988, quan el vot popular va negar la continuació del règim militar pinochetista i es va obrir el camí a la democràcia. A més a més, segons les enquestes preelectorals, aquestes eleccions poden suposar la fi dels governs de la Concertació -una coalició de centre creada per dur a terme la transició després de la dictadura-, que està molt desgastada i no ha pogut frenar l'ascens de l'oposició neoliberal, capitanjada per l'empresari Sebastián Piñera.

L'actual constitució xilena, que data de 1980 i es va redactar durant la dictadura, estableix un sistema electoral binominal, cosa que afavoreix la construcció de dos grans blocs amb opcions per governar. Per una banda, la Concertació de Partits per la Democràcia -coneguda simplement com a Concertació-, de tendència centre-esquerra moderada i constituïda pels partits democratacristià, socialista, el partit per la democràcia i el partit radical. I, per l'altra, l'Aliança per Xile, que aglutina els partits de dretes. Fins ara, la Concertació ha guanyat totes les eleccions presidencials i parlamentàries des que es va posar fi al règim militar, però cada cop es presenta més dividida interna-

ment, fet que la dreta ha aprofitat per arrossegar un munt de vots cap a casa per aquestes properes eleccions.

Campanya electoral a quatre bandes

Quatre candidats es presenten als comicis del 13 de desembre. Sebastián Piñera lidera el bloc de l'Aliança per Xile -que ara s'anomena Coalició pel Canvi- i és un dels empresaris amb més possessions i influències de Xile. Actualment, se l'investiga arran de l'acusació d'obtenir gran part del seu capital gràcies a l'ús d'informació privilegiada. "El seu capital polític està lligat a la seva

La Concertació, el partit que ha governat el país durant 20 anys, està molt desgastada i no ha pogut frenar l'ascens de l'oposició neoliberal

imatge d'empresari i de capacitat emprenedora", observa el periodista i assessor de comunicació per sindicats Pablo Román.

La Concertació està liderada per l'expresident Eduardo Frei, que va governar de l'any 1994 al 2000. Però hi ha hagut una escissió dins la pròpia Concertació, que es tradueix en dues candidatures presidencials més. Per una banda, apareix la figura de Marco Enríquez-Ominami, que prové de les files del Partit Socialista però concorre com a candidat independent. Per altra banda, es presenta Jorge Arrate, ministre d'Allende, que també ha abandonat el Partit Socialista i la Concertació per unir-se al Partit Comunista en l'aliança Junts Podem.

Frei té dificultats per tirar endavant el projecte de la Concertació perquè li pesa el seu passat com a president, caracteritzat per la consolidació del model neoliberal al país -una política continuïsta del model econòmic de Pinochet- i els tractats de lliure comerç. Tampoc posseeix el carisma del seu pare -que havia estat president abans de Salvador Allende- ni els nivells d'acceptació de l'actual presidenta, Michelle Bachelet. L'estratègia de presentar-se com el *mal menor* s'ha vist afeblida per l'aparició d'Enríquez-Ominami, que sap vendre un programa amb un sentit de novetat que en realitat no té, però que és capaç de captar molts electors descontents, en part gràcies al seu cognom. El candidat presidencial és fill de Miguel Enríquez, dirigent històric del Movimiento de Izquierda Revolucionaria (MIR) i assassinat pel règim militar. No obstant això, Enríquez-Ominami necessitaria el suport de la Concertació

per poder governar, si passés a una segona volta davant Piñera.

Percentatges de les enquestes

Segons l'enquesta del Centre d'Estudis Públics (CEP), si els comicis se celebressin aquest mes, el representant de la dreta Sebastián Piñera obtindria el 36% dels vots, l'oficialista Eduardo Frei el 26%, l'independent Marco Enríquez-Ominami el 19% i Jorge Arrate el 5%. L'enquesta del CEP és considerada la més important, encara que "no se sap quins mètodes utilitza i està finançada per grans grups econòmics", afirma Pablo Román.

El candidat de dretes Sebastián Piñera és un dels empresaris amb més possessions i influències de Xile

Els diferents candidats a la presidència del país no representen molts sectors d'una societat que registra un dels índexs més grans de desigualtat.

Els propers comicis potser representaran un canvi en la dinàmica política dels últims 20 anys, però cap de les opcions que resulti guanyadora farà trontollar el sistema neoliberal imperant.

SRI LANKA • ELS GREUGES ENTRE COMUNITATS ES MANTENEN MIG ANY DESPRÉS DEL FINAL DE LA GUERRA

El present fràgil de Sri Lanka

Mar Carrera
Sri Lanka

Es 21 milions d'habitants de l'illa de Sri Lanka, després de 26 anys de conflicte armat, han viscut els primers sis mesos sense guerra. El maig passat, l'exèrcit del país va derrotar el grup armat d'oposició Tigres Tàmils per l'Alliberament d'Eelam (LTTE), que des de 1983 havia reclamat la independència de les regions amb majoria tàmil, a l'est i al nord de l'illa. Arran dels forts enfrontaments viscuts aquest any a l'últim bastió dels Tigres, al nord del país, milers de civils -sobretot tàmls- van ser desplaçats de les seves cases. Sis mesos més tard, encara n'hi ha prop de 163.000 que continuen vivint en camps tancats, controlats per l'exèrcit.

El govern del país, de majoria singalesa, ha fet algun gest -des del mes de maig- per reconèixer els drets dels tàmls, però ni de bon tros ha estat suficient. Tampoc sembla tenir massa influència la pressió internacional per investigar els crims de guerra que haurien perpetrat els LTTE i el govern, respectivament, sobretot al tram final de la guerra. El conflicte armat s'ha acabat, però els greuges passats i presents pesen i no hi ha cap garantia que aquests, una vegada més, no s'acabin expressant violentament.

Fa exactament sis mesos, la llàgrima de l'Índia -el nom amb què es coneix Sri Lanka- va posar fi a la guerra civil. El maig passat, el president, el singalès Mahinda Rajapaksa (que des de 2005 ha defensat una dura política antiterrorista centrada a augmentar la despesa militar), va anunciar -sorprendentment en llengua tàmil- que la guerra s'havia acabat i que el país caminaria cap a la "reconciliació nacional". Els vençuts dels LTTE, però, després de veure com l'exèrcit abatia el seu líder principal, Velupillai Prabhakaran, es va limitar a considerar la situació de "final amarg".

No hi ha cap garantia que els greuges passats i presents, una vegada més, no s'acabin expressant violentament

L'amargor no és capital exclusiu de cap actor d'un conflicte i, en aquest cas, la més perjudicada ha estat la població civil de l'antiga Ceilan. Segons l'ONU, arran de les batalles al nord, prop de 274.000 persones -en aquest cas, tàmls- van resultar desplaçades durant els últims mesos de la guerra i van ser internades en camps tancats, gestionats per l'exèrcit.

Teòricament, els camps serveixen a l'exèrcit per controlar si hi ha membres dels Tigres entre la pobla-

Un militar vigila durant el mes de març d'enguany un carrer cèntric de Colombo on hi ha un cartell de propaganda del govern

Els singalesos budistes resen, el març passat, en un temple de Kandy

ció civil tàmil i, alhora, s'usen d'espai de trànsit mentre s'eliminen les mines dels pobles. A la pràctica, però, tot i les promeses del govern d'accelerar els retorns, el cert és que -segons l'ONU- encara resten unes 163.000 persones tancades en camps, vivint en condicions cada vegada més deteriorades. La Creu Roja internacional no ha tingut accés a tots els camps, ni tampoc els periodistes, cosa que fa més difícil verificar el seu estat.

Els camps de trànsit són una de les conseqüències directes de la fi de la guerra i, en aquest cas, afecten la minoria tàmil (8,5% entre els tàmls de l'Índia i de l'illa). Però no hem d'oblidar que també n'hi ha hagut d'altres, dirigides cap a la majoria singalesa (73,8%) o cap a l'altra gran minoria, la musulmana (7%), que sempre apareixen com "la gran oblidada" (CIA Factbook 2009). En el darrer cas, per exemple, els musulmans

(molts d'ells parlants de tàmil) van ser forçats pels Tigres a marxar del nord del país i anar cap a l'est.

Es tracta d'un conflicte armat iniciat als anys 80, que arrossega més de 70.000 morts i que ha deixat sequeles a totes les comunitats de Sri Lanka. Les víctimes singaleses dels atacs suïcides dels LTTE o els assassinats de tàmls fruit de la repressió en serien alguns exemples. Sense oblidar les discriminacions més subtils, com la que fins fa poc havien de patir els tàmls que passaven pels *checkpoints*: unes situacions que podien convertir-se en detencions preventives, per exemple, si les forces de seguretat (singaleses) no els entenen perquè parlaven tàmil. Un dels canvis visibles de la fi de la guerra ha estat, precisament, l'eliminació de la majoria de *checkpoints*.

Entre les ferides del present a Sri Lanka, n'hi ha d'estructurals i profundes: una és la promoció de la cultura

de la violència. Quin pot ser l'impacte de l'allistament d'infants soldat a les files dels Tigres Tàmils? Una explotació de menors que també es va donar al grup escindit dels LTTE, liderat per un polític que Amnistia Internacional considera un criminal de guerra, el coronel Karuna (Amnistia Internacional 2008)2.

A la World University Service of Canada, una ONG canadenc que treballa des de fa dècades al país, tenen clar que cal formar el jovent i, per això, imparteixen cursos de formació ocupacional. A la seu que tenen a Batticaloa, al nord del país, Mahamoud Abdi Ahmed, originari de Somàlia, aquest estiu s'ha dedicat a acompanyar joves excombatents dels LTTE i altres grups que feien cursos de mecànica. Mahamoud reconeix que, tot i que la guerra ha acabat, la gent encara està dividida i assegura que caldran molts anys per poder "guanyar els cors i les ments" de les comunitats en-

frontades, que acumulen greuges que es remunten molt enllà de la colonització britànica (època en què es van donar alguns privilegis a la comunitat singalesa).

Amb el precedent fallit del procés de pau liderat per Noruega el 2002 i els successius acords i alto el foc -tan poc efectius-, a la ciutadania li costa confiar en la paraula pau. Una singalesa que ha preferit romandre en l'anonimat considera que ara cal passar per un procés de cura i perdó, rebutjant la intervenció d'altres països. Diu que "el que necessita Sri Lanka és desenvolupament econòmic".

Aquesta singalesa que treballa al tercer sector és molt crítica amb els judicis als criminals de guerra, ja que assegura que "aquests processos són meres *performances*". Precisament, la UE i els EUA han intentat que s'investigué què va passar al tram final de la guerra: volen confirmar si LTTE va matar tàmls que fugien cap a les zones "del govern" i va usar civils com a escuts i, alhora, si l'exèrcit va bombardejar àrees amb alta concentració de civils (International Crisis Group 2009)3.

En un context en què la inversió econòmica serà clau per poder reconstruir les infraestructures del país, el govern de Rajapaksa comparteix el rebuig davant de qualsevol intervenció forastera, sigui orquestrada des d'institucions internacionals o vingui de les ONG a qui retreu, d'una banda, suposades connivències amb els LTTE i, de l'altra, "el circ humanitari" que van protagonitzar després de la catàstrofe del tsunami el 2004 (Feinstein International Center 2007)4.

"Encara resten prop de 163.000 persones tancades en camps i vivint en condicions cada vegada més deteriorades"

El context polític tampoc sembla massa propici per portar a terme canvis que amplii els drets de les minories i, paral·lelament a tot això, ens trobem amb les pressions que exerceixen les seccions nacionalistes singaleses i budistes més extremistes dins del govern. D'altra banda, molts singalesos temen la diàspora tàmil organitzada des de països occidentals, fins ara clau en el suport ideològic i logístic als LTTE. El moment que viu ara Sri Lanka, amarg i dolorós, és extremadament delicat. Les decisions preses en aquest present fràgil moderaran el futur del país. Qui diu que les decisions poc encertades d'ara -com, per exemple, el manteniment dels tàmls en camps de trànsit, lluny de les seves cases- no encendran el foc de noves expressions violentes? El present ho mostrarà.

, espai directa

+ Suma-t'hi ⁺ pàgines ⁺ continguts ⁺ actualitat ⁺ reflexió ⁺ anàlisi

A partir de gener de 2010 Illacrua i la Directa treballaran conjuntament per convertir-se en un setmanari alternatiu de referència, ampliant el ventall d'informació i incorporant un tractament més profund sobre l'actualitat.

+ informació:
imesd@setmanaridirecta.info; imesd@illacrua.cat

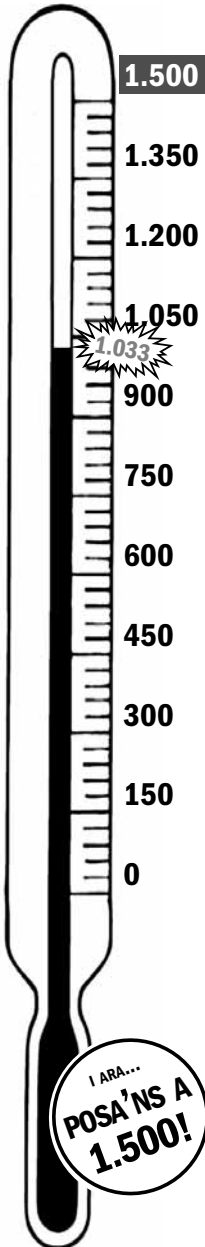
Subscriu-te a la Directa i emporta't un regal a elegir entre cd's, samarretes i llibres...
Consulta el catàleg a la nostra web: www.setmanaridirecta.info

PUNTS DE VENDA:

BARCELONA. LES CORTS: Copisteria Facultat de Biologia UB | Copisteria Facultat de Física i Química UB | Llibreria l'Economista Facultat d'Economia UB. **GRÀCIA:** Cap i Cua · Torrent de l'Olla, 99 | Infospai · Plaça del Sol, 19 | Taifa · Verdi, 12 | Distri-vinyes · Or, 8 (plaça del Diamant) | Quiosc Punt i Coma · Guillem Tell, 29 | Estanc · Roselló amb Castillejos. **EXAMPLE:** Quiosc Manu · Nàpols-Roselló. **CLOT:** La Farinera · Gran Via, 837 | CSO La Revoltosa · Regent, 82. **SANT ANDREU:** Patapalo · Rubén Darío, 25 | Bar La Lira · Coroleu, 14 | Bar La Lluna · Ramon Batlle, 17 | Quiosc Comerç · Plaça Comerç | Quiosc Rambla · Fabra i Puig, 10 | Trèvol · Portugal, 22. **NOU BARRIS:** Ateneu Popular de 9 Barris · Portlligat, 11-15 | Can Basté · Passeig Fabra i Puig, 274 | Casal de Joves de la Guineueta · Pl. ca n'Ensenya, 4. **CIUTAT VELLA:** AQUENI · Méndez Núñez, 1 principal | Xarxa Consum Solidari · Pl. Sant Agustí Vell, 15 | El Lokal · Cera, 1 bis | La Rosa de Foc · Joaquín Costa, 34 | Quiosc Colom · Rambles | Quiosc Tallers · Rambles | Quiosc Canaletes · Rambles | Quiosc Hospital · Rambles. **SANTS:** Centre Social de Sants · Olzinelles, 30 | Espai Obert · Violant d'Hongria, 71 | La Ciutat Invisible · Riego, 35 | Terra d'Escudella · Premià, 20 | Teteria Malea · Riego, 16. **POBLENOU:** Llibreria Etcètera · Llull, 203. **BELLATERRA:** Quiosc de Ciències de la Comunicació. **BERGA:** Llibreria La Mafalda · Plaça Viladomat, 21. **BISBAL D'EMPORDÀ:** Casal Estel Roig · Pg Marimón Aspre, 11 ter | Ateneu Llibertari Paqueta · Pg Marimón Aspre, 16. **CORNELLÀ DE LLOBREGAT:** El Grillo Llibertari · Florida, 40 | CSO Banka Rota · Rubió i Ors, 103. **ESPARREGUERA:** Taverna Catalana L'Esparracat · Feliu Munné, 18. **ESPLUGUES DE LLOBREGAT:** Quiosc Reine · Ctra. Cornellà amb Dr. Manuel Riera | Ubud Artesania · Mestre Joaquim Rosal, 22. **FIGUERES:** Estanc Soler · Plaça de l'Ajuntament, 22. **GIRONA:** Llibreria 22 · Hortes, 22 | Llibreria Les Voltes · Plaça del Vi, 2 | La Màquia · Vern, 15. **SANTA COLOMA DE GRAMENET:** La Krida · Sicília, 97 | Ateneu Julia Romera · Santa Rosa, 18. **GRANOLLERS:** Llibreria La Gralla · Plaça dels Cabrits, 5 | Anònims · Miquel Ricomà, 57 | El Racó Ecològic · Roger de Flor, 85. **L'HOSPITALET DE LLOBREGAT:** Quiosc Montserrat · Pl. Mare de Déu de Montserrat | Quiosc · Plaça del Repartidor | La Resistència · Rosalia de Castro, 92. **LLEIDA:** Ateneu La Maranya · Parc, 15 | La Falcata · La Panera, 2 | Quiosc Discom · Alfred Perenyà, 64 | Espai Funàtic · Pi i Margall s26. **MATARÓ:** Llibreria Robafaves · Nou, 9. **MANRESA:** Moe's · Joc de la Pilota, 9 | Quiosc Arroniz · Avinguda de les Bases, 31. **MOLINS DE REI:** Llibreria Barba · Rafael Casanova, 45 | La Bodegueta · Pintor Fortuny, 45. **PALAFRUGELL:** Ateneu Palafrugellenc · Ample, 1. **EL PRAT DE LLOBREGAT:** KOP El Prat · Doctor Soler i Torrens, 36 | Quiosc Piscis · Avinguda Montserrat, 45. **REUS:** Bat a Bat Kultur · Sant Elies, 29. **RIBES DEL GARRAF:** Llibreria Gabaldà · Plaça de la Font, 2. **SANT BOI DE LLOBREGAT:** Ateneu Santboià · Av. Maria Girona, 2. **SANT FELIU DE LLOBREGAT:** Teteria Índia · Jacint Verdaguier, 9 | Ateneu Sanfeliuenc · Vidal i Ribas, 23. **SANT JOAN DESPI:** Llibreria Recort · Major, 60. **LA SEU D'URGELL:** Llibreria La Llibreria · Sant Ot, 1. **SOLSONA:** Llibreria Cal Dach · Sant Miquel, 5. **TARRAGONA:** CGT Tarragona · Rambla Nova, 97-99, 2n pis. **TERRASSA:** L'Estapera · de Baix, 14. **VALÈNCIA:** Llibreria Sahiri · Danzas, 5 | Bar Terra · Baró de Sant Petri, 9 | Sodepau · Carnissers 8. **VALLS:** La Maria de Valls · Forn nou, 26. **VIC:** Llibreria La Tralla · Riera, 5. **VILADECANS:** Llibreria Els Nou Rals · Sant Joan, 19. **VILAFRANCA DEL PENEDÈS:** La Fornal · Sant Julià, 20.

SUBSCRIPTÒMETRE

AQUESTA SETMANA INAUGUREM TRES PUNTS DE VENDA NOUS A VALÈNCIA:

SAHIRI. LLIBRERIA ASSOCIATIVA
c/Danzas, 5, bajo
46001 Valencia
info@sahiri.com · www.sahiri.com
Telf. 96 392 48 72

CENTRE SOCIAL-BAR TERRA
c/Baró de Sant Petri, 9 baix
46020 Benimaclot - València
<http://elterra.org/>

SODEPAU
c/carnissers, 8
46001-València
telf: 963917694

ATENCIÓ

Directament presenta'ns!

> Si voleu organitzar una presentació del setmanari, truqueu o escriviu un mail a directa@setmanaridirecta.info

SETMANARI DE COMUNICACIÓ

DIRECTA

Butlleta de subscripció

Nom..... Cognoms..... Edat.....

Adreça.....

Població..... Codi Postal.....

Correu electrònic..... Telèfon.....

Quota: Ordinària 70 euros / Solidària 140 euros Altres quantitats euros

Forma de pagament: Domiciliació (escriviu a sota el número de compte corrent) / Ingrés

*Amb la subscripció rebré cada setmana la publicació durant un any

Si No Vull rebre informació de qüestions relacionades amb la Directa

Com has conegut la Directa?

Ens comprometem a no facilitar les dades a tercers ni fer-les servir amb finalitats alienes a la Directa i a esborrar-les en cas de baixa

LUCANO

Cada dimarts a les 21h Sala El Enko, Consell de Cent, 472

Tragèdia romana amb pollastre a l'ast, vi i assassinsats!

Autor: Marc Sordo - Directora: Josep M. Giera (La Quadra Màgica)

DESCOMPTA

DESCompte DIRECTA: Presentant la següent entrada tindràs un descompte de 12 euros per la tragèdia romana Lucano de la companyia teatral La Quadra Màgica. Les funcions són els dimarts a les 21h a la Sala El Enko.

ILLACRUA I LA DIRECTA HEM DECIDIT AVANÇAR JUNTES

+ SUMA-T'HI!

[HTTP://IMESD.WORDPRESS.COM](http://imesd.wordpress.com)

, observatori dels mitjans

observatorimijans@setmanaridirecta.info

TELEVISIÓ

La maquinària mediàtica d'Occident

El documental 'La Revuelta Verde. Descifrando el Laberinto Iraní' explica les accions que van engegar els mitjans occidentals per deslegitimar les darreres eleccions iranianes i el relat que se'n va derivar a les xarxes socials

Xavier Blasco Piñol

Facebook, Twitter, blocs, YouTube, mòbils... xarxes socials al servei de la ciutadania que generen un relat de la realitat diferent de la de les grans corporacions mediàtiques. Sí, però, qui legitima les informacions? Quin paper hi juguen els mitjans convencionals fent-se ressò d'algunes notícies? Quines organitzacions que generen accions i notícies reben finançament dels diferents lobbies? De quines fonts beuen algunes d'aquestes notícies?

Les potències mundials volien afavorir l'oposició prooccidental

El documental *La Revuelta Verde. Descifrando el Laberinto Iraní*, dels valencians David Segarra i Vicent Chanzà (i que es pot veure a <http://www.guaratarofilms.com/>), desvetlla algunes d'aquestes qüestions a partir del cas de les darreres eleccions iranianes. El document explica com les grans potències mundials van fer ús d'aquestes xarxes, amb la col·laboració de diferents mitjans de comunicació "tradicionals", per fer una campanya de descrèdit i deslegitimar el procés electoral iranià del juny passat davant els ulls del món i per afavorir l'oposició prooccidental. El documental denuncia que, servint-se de la projecció etnocèntrica que situa Orient en el passat tradicionalista i conservador i Occident en el progrés ple de llibertats i democràcia, diversos grups de pressió van promoure una campanya de mar-

quetant a través d'aquestes xarxes socials que va donar com a resultat unes manifestacions postelectorals suposadament espontànies contràries a l'elecció de Mahmoud Ahmadinejad. Segons el documental, l'estratègia dels EUA en diferents països que no es dobleguen a la seva voluntat és sempre la mateixa: s'activa un guió al voltant d'un procés electoral, apareixen manifestants "no violents" que volen provocar la repressió de les forces policials i que aquestes accions siguin recollides per les càmeres occidentals. Així es reafirma la imatge que es vol donar del país: completament dictatorial i sense cap tipus de democràcia, cosa que eventualment legitima la ingerència estrangera en processos de sobirania nacional. Tot plegat, però, s'ha de fer sense que es noti i sense donar cap suport explícit a ningú.

El primer gran exemple de marquetant polític a través de les xarxes socials va ser el que va ajudar a l'elecció del president nord-americà Barack Obama. A l'hora de parlar d'aquesta nova manera d'interacció, Rahaf Harfoush, directora de la campanya online d'Obama, no amaga com funcionen aquestes xarxes. En

destaca la participació ciutadana i, d'aquesta manera, genera un discurs positiu que pretén dir que són democràtiques i transparents. Una transparència que és matisada quan s'exposa que l'èxit del candidat demòcrata va ser fruit d'un clar sentit estratègic i d'una campanya intel·ligent. És a dir, des d'un centre de poder, es generen unes accions en què els internautes són tractats com a clients que han de tenir la sensació de ser els que fan bellugar alguna cosa.

"*La Revuelta Verde* va d'això: prova de fer evidents aquests interessos amagats rere un discurs fet des d'Occident i per Occident. La clau de tot plegat rau en la popularitat com a eina democràtica de què gaudeixen les xarxes socials, motiu pel qual sembla que en aquests espais socials que es venen com a horitzontals no hi pugui haver manipulació de cap mena.

El treball de Segarra i Chanzà exposa que, ja abans de les eleccions, alguns lobbies com la National Endowment for Democracy (NED) i la United States Agency for International Development (USAID) -sovint acusats d'estar vinculats a la CIA- finançaven ONG i altres organitzacions prooccidentals a l'Iran.

Els comicis no van anar com esperava Occident en un país que, després de la segona Guerra Mundial, ha estat sempre una peça clau dels processos imperialistes a la zona de l'Orient Mitjà i de l'Àsia Menor a causa del petroli.

I aquí s'engeguen els mecanismes de pressió: després d'anuncis de frau electoral, quan encara no s'ha fet el recompte de vots, els grups d'opositors organitzats apareixen -de sobte- als carrers, vestits amb un color determinat, el verd. El documental destaca que aquests grups, servint-se de la moda i de les cares boniques, llancen missatges de llibertat, democràcia, canvi i esperança. I ho fan en anglès, ja que volen apel·lar a la comunitat internacional.

Els "manifestants espontanis" duen els curiosos bolígrafs-càmeres

Aquests grups "no violents" generen caos i comença la repressió policial. Aleshores, la maquinària mediàtica occidental ho recull tot i, quan als mitjans no se'ls permet emetre, els blocs, els sms, el Twitter, el Facebook i fins i tot uns bolígrafs-càmeres (curiosos aparells que duen els "manifestants espontanis") fan la seva feina. En aquest moment, la informació ja no té font. Un nombre determinat de pàgines web i de televisions d'arreu del món, però, recullen el clam popular. Però només és una part de la realitat (una de les web més mostrades és la del candidat opositor Moussavi, ex-ministre iranià afí als EUA).

> Versions i matisos diferents

Hi ha explicacions i explicacions. Les que van oferir TV3, Catalunya Ràdio i l'Avui el 13 de novembre són d'una mena i les que van oferir *El Punt* i *La Vanguardia* d'una altra. Aquell dia, el tema d'obertura de la majoria dels mitjans va ser el judici als onze veïns del Raval acusats de gihadisme, que té lloc aquests dies a l'Audiència espanyola. I, tal com recull *Media.cat*, els baixos ideològics dels diferents mitjans van ser francament variats. Els emissors de la Corporació Catalana, l'Avui i l'Agència Catalana de Notícies van publicar el titular següent: "El presumpte líder de la cèl·lula del Raval es nega a declarar". Una sentència que dona per fet l'existència d'una "cèl·lula", així com una organització que la sosté. *El Punt*, per altra banda, optava per un enfocament més interpretatiu: "Els acusats de voler atemptar al metro arriben a judici sense cap prova material". La *DIRECTA*, seguint aquest fil, també s'ha fet ressò de la inconsistència de les proves i de la manca de garanties d'aquest procés judicial. I *La Vanguardia*? Contràriament a l'orientació policial de la seva informació, el 13 de novembre encapçalava el tema així: "Els islamistes del Raval asseguren que són víctimes d'un complot". El mitjà espanyolista vinculava la idea de "cèl·lula radical" a la versió del fiscal, sense assumir-la com a pròpia. A més a més, tot i que TV3 oferia una peça de context en què recordava tots els casos de presumpte "terrorisme gihadista" -Estanty, Queixalada, Tigris, etc.- que han acabat amb l'absolució dels acusats, també va tornar a reforçar l'enfocament tendencios que va justificar aquestes absolucions amb la possibilitat que la legislació no contempli les "cèl·lules autònomes". ALBA GÓMEZ

FREQÜÈNCIES LLIURES I POPULARS [RÀDIO I TELEVISIÓ]

Ràdio Bronka 104.5FM Àrea metropolitana de Barcelona www.radiobronka.info | Contrabanda 91.4FM Àrea metropolitana de Barcelona www.contrabanda.org | Ràdio Línea IV 103.9FM Barcelona www.radiolinea4.net | Ràdio Pica 96.6FM Barcelona www.radiopica.net | Ràdio Trama 91.41FM Sabadell www.radiotrama.net | Ràdio Kaos 90.1FM Terrassa www.canangladajove.terrassa.net | Ràdio Pinsania 90.6FM Berguedà www.radiopinsania.net | Ràdio 90 101.4FM Olot www.r90.org | Ràdio Klara 104.4FM València www.radioklara.org | Ràdio Malva 105FM València www.radiomalva.wordpress.com | Ràdio Aktiva 107.6FM Alcoi www.radioaktivafm.blogspot.com | Ràdio Mistelera 100.8FM Dènia - La Xara www.lamistelera.org | La Tele 52UHF Gràcia (Barcelona) www.okupemlesones.org | Coettv Nou Barris (Barcelona) coettv@gmail.com | Gramenettv Gramenet del Besòs www.tvgramenet.org

pobleviu.cat

El portal dels moviments socials del Camp

www.pobleviu.cat

Associació Cultural El Raval

El Lokal

llibres, contrainformació, revistes, música, samarretes, pedaços...

horari: matins: de dimarts a divendres de 10.30 a 14h
tardes: de dilluns a dissabte de 17 a 21h

c/ de la Cera, 1 bis 08001 Barcelona
Tel: 933 290 643 Fax: 933 290 858
elokal@pangea.org

Una altra manera de treballar és possible

oferta demanda

MERCAT SOCIAL .net

Informa't de totes les ofertes disponibles al sector de l'economia social i solidària

www.ofertademanda.net

Catalunya

Núm. 111 Novembre '09

La publicació de la CGT de Catalunya

www.revistacatalunya.cat

, expressions

Torna Transglosadors

Transglosadors torna a unir la glosa i el hip-hop el 28 de novembre a la Farinera del Clot, en una nova prova que l'antiga i l'actual cultura popular no són antagòniques

Xavier Urbano
expressions@setmanaridirecta.info

ROSER ORTIZ

Sovint, el fet d'improvisar és el camí per trobar moments insòlits i inesperats, afegir i crear combinacions que d'altra forma no s'esdevindrien mai i donar pas a la creativitat sense barreres. Fer el salt sense xarxa de seguretat. Les tècniques d'improvisació són recurrents al teatre, els monòlegs, la dansa, les *jam sessions* o la pintura. Moltes vegades serveixen com a exercici de gimnàstica mental i són una excusa perfecta per generar moments de festa o de trobada interdisciplinària.

En l'àmbit de la música, la voluntat de donar pas a la improvisació i de dur-la a la primera línia artística compta amb molts còmplices, des de les diferents experiències de grups occitans com Massila Sound System o Les Fabulous Trobadors fins als experiments recents, com el presentat a Manresa sota el nom Compartir Dóna Gustet. En tots aquests casos, la trobada entre l'electrònica i els instruments tradicionals per acompanyar el cant es fa sense que calgui remarcar continuament el simbolisme de la qüestió.

No es tracta de reivindicar la improvisació com a eina de fusió ni de mestissatge, es tracta de participar, de fer-ho sentint-se còmode i de ser conscients que el que s'aporta no anirà a engrair cap escena o cap etiqueta musical, sinó que senzillament enriquirà una forma d'entendre la cultura des de la base i a estendre aquesta inquietud entre aquella gent que la gaudeix. Un dels punts forts de la cançó improvisada és que no entén d'artistes i públic, tant es pot fer d'alt d'un escenari com durant una sobretaula o al banc d'algun parc.

Constant de la tradició

L'eina de la improvisació ha estat una constant en la tradició oral de molts pobles. El glosador, versador, corrandista o cantador en llengua catalana té equivalents arreu del món: *L'improvvisatore d'ottavine* italià, el *pytaris* xipriota, el *rimadores* cretenc, el *bertsolari* basc, el *fistor* gallec, el *repentista* espanyol, el *trovero* murcià, el *pallador* argentí, el *griot* africà... En una època en què la cultura escrita era reservada a una elit, la transmissió oral esdevenia l'eix que facilitava l'accés al coneixement de notícies i la paraula i els cants eren obres a recordar.

Arrenquem amb la glosa, la cançó improvisada, els garrotins, les corrandes, les nyacres... La tradició oral del país ha anat generant múltiples composicions que serveixen per donar ales a l'enginy i mantenir baralles simbòliques plenes de fina ironia o de les burles més explícites. Serveixen per narrar, denunciar o ridiculitzar

Una dona mostra, durant l'edició de Transglosadors de 2008, un cartell on es pot veure el nom d'una de les modalitats per fer gloses

persones, situacions o adversaris. Igual que les improvisacions en el món del hip-hop. El creixement i les demostracions d'artistes es troben vinculades a competències com el DMC entre els Dj, les *battles* de Bboys o les batalles entre MC. En aquestes últimes, al marge de les bretolades sexistes, es fan veritables obres d'enginyeria lèxica i estilística. Per tant, de forma natural, els diferents estils d'improvisadors es poden complementar, i això és el que s'esde-

indrà el 28 de novembre a la Farinera del Clot, durant la nova edició de Transglosadors.

Esperit 'transglosador'

Semblaria obvi plantejar Transglosadors com un diàleg idil·lic entre modernitat i tradició, entre noves i velles formes de treballar la cançó improvisada. Però, des d'aquest punt de vista, estariam emborint molt l'esperit de la trobada. Perquè l'encontre no vol presentar formes noves i formes velles

d'entendre la cançó, ans el contrari, l'eix que travessa Transglosadors és el de la cultura popular, el de l'enginy i l'habilitat amb la paraula i el de reivindicar una forma d'entendre la festa.

És per això que, aquest any, tota la difusió de la jornada va acompanyada d'un petit text que intenta deixar clara la idea de la jornada: "La glosa i el rap són cultura de carrer. Són la necessitat de la gent de dir el que pensa cantant, rimant... En diferents moments i diferents llocs, però en tots els mo-

ments i a tots els llocs. Per això, la glosa i el rap es poder trobar i dir-se coses. Són el mateix".

En aquesta edició, ja han confirmat la seva presència Francesc Ribera *Titot*, Mateu *Xuri* o Helena Casas. També gent del món del rap com Andreu de Rapsodes o Eloi d'Indigna, entre d'altres. L'espectacle, doncs, està garantit. Tot i així, des de l'organització no es cansen de repetir que es tracta que tothom formi part de l'espectacle i hi participi activament.

Micròfon obert i Lliga de Glosadors

Les activitats del Transglosadors començaran a partir de dos quarts de vuit del vespre. Hi haurà un micròfon obert per tothom que vulgui i el Dj KDO -acompanyant habitual de Gato-el-Quiman- amenitzarà la sessió. A les 10 de la nit tindrà lloc un combat entre diferents cantadors i, a partir de les 11 de la nit, hi haurà el campionat de lliga de glosadors, l'esperat combat entre comarques. I llavors, a partir de dos quarts d'una, la festa continuarà -cantant o amb música- fins que tanqui la barra. Normalment, un dels punts més interessants de la jornada Transglosadors és la Lliga de Glosadors dels Països Catalans. Seria el que, en el món del hip-hop, anomenariem una batalla o impro-

visació lliure. Es tracta d'una lliga anual basada en jornades organitzades periòdicament per col·lectius o pobles. Les normes, la composició del jurat, els criteris per puntuar, l'estructura de la jornada i la resta de detalls es decideixen a criteri dels organitzadors i varien de jornada a jornada. En essència, es tracta d'una batalla dialèctica on es busca l'originalitat i la improvisació extrema a través de l'exposició de dos participants de cada equip a desenvolupar una situació (normalment inversemblant) des de rols oposats. En aquesta edició, el combat/trobada entre glosadors i gent del món del rap promet ser el punt més interessant i divertit de la jornada. L'espectacle està assegurat.

Al combinat de directe, hi participaran tres músics excepcionals que hauran preparat els temes per l'ocasió, amb unes inquietuds i una filosofia molt semblant -artísticament parlant- al tarannà de la trobada. Coordinats pel guitarrista Marc Serrats (Dijous Paella, Xerramequ Tiquis Miquis), el teclista Arecio Smith (Asstrio) i el bateria Oriol Casas (Conxita, La Carrau) acompanyaran les improvisadores, glosadores i MC a l'escenari de la Farinera. El trio és capaç d'anar del cant d'estil a les bases de *gangstarr*: la versatilitat serà una condició indispensable per al *combo* instrumental. Sobra dir que el Transglosadors no és apte per puristes.

Transglosadors De la glosa al hip-hop

Dissabte 28 de novembre.
A partir de les 19:30h.
www.myspace.com/transglosadors

Les gloses de la Directa

'Titot', Mateu 'Xuri', Helena Casas i Eloi d'*InDigna* glosen els articles publicats per la DIRECTA

Redacció Directa
expressions@setmanaridirecta.info

Amb motiu de la quarta edició de Transglosadors, hem demanat a quatre dels glosadors que hi participaran que ens rellegeixin els darrers números de la DIRECTA i improvisin uns versos sobre alguns dels articles que hi han aparegut. No cal dir que la lletra impresa resta el valor de l'expressió oral de la glosa, però el resultat no deixa de ser interessant. Aquí podeu llegir les gloses que n'han sortit.

Francesc Ribera 'Titot'

Cantant de grups com Brams, Mesclat o Aramateix, *Titot* és un bon especialista en cant i glosa. Una bona prova d'això és el fet que hagi estat catalogat amb el títol de Rei de les Nyacres en diverses edicions de la trobada de cantadors d'Espolla.

Glosa sobre 'L'EFECTE ARENYS DE MUNT'

DIRECTA 158

(En jota)
Estratega i gran vigia,
reputat observador,
Zapatero garantia
que seguríssim que no
després d'Arenys hi hauria
un "efecto dominó".

Mateu Mates 'Xuri'

Xuri forma part de la nova generació de glosadors mallorquins que han recuperat el dinamisme d'aquesta tradició secular i que han contribuït a retornar a les gloses el protagonisme que van tenir fa un temps a totes les festes populars. Escriu de forma regular una columna d'actualitat en forma de glosa al *Diari de Balears*.

Glosa sobre LES PROMESSES INCOMPLETES D'OBAMA

DIRECTA 159

Ja fa temps de la proclama d'un Barak massa engrandit, que prest perdrà el sentit del que fou la seva flama. Com està el panorama des que ha arribat Obama? Doncs un poc més ennegrit, sense trama per un drama d'un món perdut i podrit.

Eloi (InDigna)

InDigna és una de les noves formacions que està contribuint a la consolidació d'un nou llenguatge hip-hop en català. Han rebut el premi Altaveu a la millor lletra de cançó de l'any 2008.

Glosa sobre EL JUDICI ALS PAKISTANESOS DEL RAVAL

DIRECTA 159

Moros i cristians, tots units com bons germans, com bons talibans, fem malabars amb goma dos que més dona, a Barcelona, qui volia matar qui, mentre siguin bons culers amb odi al real Madrí,

Jutges cerquen un motiu, per ficar-los a la garjola, coacció d'amagatotis per treure la desitjada fórmula de la Coca-Cola. Busques èxit i popularitat, sortir en portada a l'*Hola* és senyal d'haver triomfat.

Espectacle sense reserves, enrenou, enrenou, sempre ho podem arreglar, a patades als ous. La veritat que me la sua, en Bin Laden amb qui sopi; deixeu-vos d'atemptats i porteu-nos més opi.

Helena Casas

Helena Casas ha posat veu a grups com Pomada, Conxita o Angelina i els Moderns. Amb l'associació Cor de Carxofa, ja fa temps que treballa per la recuperació i la difusió del cant improvisat, amb la publicació de materials com *Manual d'iniciació a la glosa*.

Glosa sobre LES PROMESSES INCOMPLETES D'OBAMA

DIRECTA 159

Mira que n'és de difícil dir quelcom sobre l'Obama, però és clar jo no el conec, tot i que en conec la fama.

Ser glosadora directa no és pas una cosa rara, a mi em sortirien versos si estiguéssim cara a cara.

Però, si parlem de polítics, amb qualsevol d'ells l'encertes: el 100 per 100 del que diuen són promeses incompletes.

VISIONES DE RESISTENCIA

JORNADAS DE SENSIBILIZACION

VIERNES 27 DE NOVIEMBRE DESDE LAS 19.00 RECORRIDO POR BARCELONA PARA DE DOCUMENTAL PRESENTACION DE WEB DJ JUMI

SÁBADO 28 DE NOVIEMBRE DESDE LAS 10.30 VALLESGUARDIA CON CONFERENCIA DE GLOSADORES Y CONCERTO ENDO KATZBERG CONCIERTO DE POCRO AMADO

RAI PRINCIPAL METRO JAUME I (L4)

PROGRAMACIÓN EN: www.visionesderesistencia.org

SOLIDARIDAD OBRERA

Ctra. Montcada 79
08221 Terrassa
<http://soliobrera.cnt.es>
soliobrera@cnt.es

Cooperatives de Treball de Catalunya

Som a Sants,
al servei
de les cooperatives

c. Premià, 15, 1a planta 93 318 81 82
www.cooperativestrell.com

monverd

Cooperativa Autogestionària de Distribució de Productes Ecològics

c/Àvila 71,75 Àtic Barcelona
Telf. 934 855 596 Fax. 934 855 609
monverd@monverd.net
www.monverd.net

, expressions

Visions de resistència s'instal·la a RAI

Jornades d'experiències llatinoamericanes al barri de la Ribera de Barcelona

XÈNIA MASAFRETS I IBAN EK

L'exposició mostra a través de fotografies les visites que s'han fet a les comunitats i col·lectius llatinoamericans

Visions de resistència torna al local de RAI (Recursos d'Animació Intercultural) per oferir-nos, per segon any consecutiu, unes jornades d'apropament a la realitat dels col·lectius, moviments camperols, socials i contraculturals de l'Amèrica Llatina on el grup té presència mitjançant els seus projectes, estades o intercanvis de diferents àmbits. Serà en format intensiu, durant el 27 i 28 de novembre, al barri de la Ribera de Barcelona.

Iban Ek
expressions@setmanaridirecta.info

RAI ha estat present, aquest 2009, a quatre països de l'Amèrica Llatina: Mèxic, l'Argentina, El Salvador i Guatemala. Allà, ha treballat i conegut les realitats quotidianes de diversos col·lectius locals que treballen per l'educació popular, en contra de les violacions dels Drets Humans, per l'autoorganització o pels moviments contraculturals, així com les lluites de resistència als models imposats pels seus governs.

A Mèxic, l'objectiu de l'estada va ser visitar lluites de moviments socials, de camperols i contraculturals a diversos estats del país i recollir testimonis i experiències de les diverses organitzacions que es van visitar. Ara, el grup de participants ha format tota aquesta tasca en un documental, una exposició fotogràfica, panells informatius i una web. Tot plegat, es presentarà el 27 de novembre, dia d'inici de les jornades, al local de RAI, a les 7 de la tarda.

Pel que fa a l'Argentina, un grup de joves amb el suport de RAI es va desplaçar a la perifèria de Buenos Aires per constatar la situació precària en què viuen els i les joves d'aquests barris, el que ja s'ha anomenat el genocidi de la joventut a la perifèria de la metròpoli. A través de l'associació P.I.E.S. per la terra, les jornades

ens portaran testimonis de com viuen els col·lectius de joves davant d'aquesta situació tan perillosa i quin és el treball que desenvolupen els educadors i educadores en aquests espais.

I per últim, la visió d'El Salvador i Guatemala, que és la més recent i, per tant, la que presenta més dificultats a l'hora d'extreure'n reflexions, ja que el grup encarregat de visitar aquests dos països tornarà un cop hagin començat les jornades, tot i que la seva experiència serà molt present al llarg dels debats.

La veu de les comunitats visitades

Les jornades comptaran amb la presència d'organitzacions mexicanes com el Frente de Pueblos en Defensa de la Tierra (FPDT) -coneguts per la seva resistència a la població de San Salvador Atenco- o el Frente Nacional en Lucha por el Socialismo (FSLN), una organització amb molta experiència en lluites camperols, de resistència, en defensa de les seves terres i dels seus recursos naturals contra els grans projectes transnacionals. També es comptarà amb el testimoni de l'organització de Drets Humans i pels presos i preses polítiques i de consciència de Mèxic, el Comitè Cerezo.

Per últim, ens acompanyarà l'organització que treballa amb el joventut de la perifèria de Buenos Aires, P.I.E.S. per la terra; un col·lectiu que desenvolupa tasques educati-

'Visions de resistència'

27 i 28 de novembre.
C. Carders, 12.
Metro Arc de Triomf. Barcelona.
www.planeta-rai.org
www.visionesderesistencia.org

ves amb la joventut marginada d'aquest context tan dur que es viu a la capital Argentina.

A part de totes les xerrades, els debats, els tallers, la presentació del documental, l'exposició fotogràfica i la web, les jornades també inclouen dos dies de bona música. El divendres dia 27, a partir de les 22:30h, DJ Jum delectarà el públic amb una sessió de música negra que no deixarà ningú assegut. El dissabte 28 serà el torn del grup brasiler Forró Afiado, que clausurarà el cap de setmana a partir de les 22:30h. Abans d'aquestes sessions musicals, a més, es podrà gaudir d'un sopar mexicà per tots els gustos.

Art per Pedro Álvarez i contra la impunitat

Després de disset anys de l'assassinat del jove, la família i les amistats continuen exigint justícia

Gemma Garcia
expressions@setmanaridirecta.info

S'acosta el 15 de desembre, el dia -de l'any 1992- que el jove Pedro Álvarez va ser assassinat a l'Hospitalet de Llobregat després de rebre tres trets, un d'ells mortal. Ja sumen disset els anys d'inoperància per aclarir la circumstància de la seva mort, tot i les reiterades peticions, mobilitzacions i esforços de la família i les seves amistats. Un any més, la Plataforma Pedro Álvarez organitza una jornada en record del jove -el proper 26 de novembre- i una concentració, el mateix 15 de desembre. Des de 1992, any rere any, han repetit aquesta acció, acompanyada d'una ofrena floral al lloc de l'assassinat -a l'alçada del número 79 de l'Avinguda Catalunya-, una vegada més sota el lema *Pedro, assassinat per un policia a l'Hospitalet*.

La jornada Arte por Pedro Álvarez reunirà diverses expressions artístiques al Centre Cívic de Sant Martí el proper 26 de novembre. Enguany, s'ha reservat l'escena del documental *La Justicia del Poder* per l'ocasió, un treball realitzat per Date Cuenta que radiografia el cas de Pedro Álvarez durant aquests anys. La dansa i -concretament- el flamenc també homenatjaran el jove amb un espectacle a càrrec de Flamenko por la justicia, que donarà pas a l'obra de teatre *Persona*.

Segons el pare de Pedro, Juanjo Álvarez, per continuar resistint i organitzant activitats i accions durant aquests disset anys, el recolzament i la solidaritat de la gent han estat imprescindibles: "Si no la tinguéssim, la lluita no tindria sentit". Juanjo encara espera que es faci justícia i que detinguin l'assassí. Segons va testificar la companyia de Pedro Álvarez posteriorment al 15 de desembre de 1992, després d'una discussió de tràfic amb un home que conduïa temeràriament, aquest va treure una pistola i va disparar

Arte por Pedro Álvarez

26 de novembre a les 19h.
Centre Cívic de Sant Martí.
C. Selva de Mar, 215.
Barcelona.
www.plataformapedroalvarez.com

contra Pedro. Els informes de balística posteriors van apuntar que la bala disparada era utilitzada habitualment pels cossos i les forces de seguretat de l'Estat i la companyia de Pedro va identificar José Manuel S.F, agent adscrit a la Brigada de Seguretat Ciutadana, com a autor del tret. L'Opel Vectra identificat per la companyia de Pedro Álvarez coincidia amb el vehicle del presumpte assassí. Tot i que va ser detingut, vuit dies més tard, el jutge d'instrucció número 5 va ordenar la seva excarceració.

Des d'aleshores, cap dels recursos judicials presentats per la família no ha prosperat, però la lluita no ha defallit en cap moment, s'ha traslladat a diversos col·lectius i ha acabat consolidant la Plataforma Pedro Álvarez, d'on va néixer l'ACAP (Associació Contra els Abusos del Poder). Juanjo Álvarez manifesta que "tot i que ens ho vulguin fer creure, el del Pedro no és un cas aïllat". Aquest home imparcial denuncia la "poca justícia que hi ha per les classes baixes" i lamenta que "malgrat els manifestos que vam entregar l'any passat a l'Ajuntament de Barcelona, ni el consistori ni la Generalitat han intentat posar-se en contacte amb nosaltres".

AGENDA

CONCENTRACIÓ
15 de desembre.
20h. Plaça Universitat.
OFRENA FLORAL
15 de desembre.
11h. Avinguda Catalunya,
l'Hospitalet.

CAMpanyes

“Nosaltres mai no hem deixat de publicar res que ens hagi arribat”

La revista 'Barrio' celebra els deu anys de contrainformació des de 'la Trini'

La gent de *Barrio*, del barri de la Trinitat de Barcelona, ha decidit llançar la casa per la finestra. Deu anys no es fan cada dia i menys si es tracta d'una revista autogestionada de contrainformació mensual. Comptant amb els aliats de sempre, el Rock'n'Trini, el col·lectiu es prepara pel 21 de novembre. Una nit llarga amb diverses actuacions i retrobaments. I és que *Barrio*, sense canviar el format ni el número de pàgines ni la tirada de 750 exemplars, ha esdevingut, simplement, el referent conformatiu de *la Trini*. Segurament, el que sí que es trobarà a faltar és l'espai, aquell Kan Mireia que va aglutinar la revista i múltiples iniciatives més. Hem pogut parlar una estona amb Luís Ramos, l'únic supervivent des del primer número. Ens trobem al CSO La Gordíssima de Sant Andreu, on el col·lectiu obre kafeta cada dijous al vespre, munta el *txiringuito* i esdevé punt de trobada de la gent del barri... bé, dels barris.

Estel Barbé
expressions@setmanaridirecta.info

Va tenir bona rebuda la idea d'un primer número?

Nosaltres volíem crear un mitjà de contrainformació que tractés sobretot temes del barri i on els veïns poguessin participar bastant. Alhora, la majoria de gent del projecte era de *la Trini* i, com que és un barri petit, es coneixia molt la gent. Qui no era el fill d'un, era el col·lega de l'altre... pensa que llavors potser érem 7.000 o 8.000 habitants i tots ens coneixíem bastant. Així, *Barrio* va tenir bona acceptació des del principi.

I què, més dur que ara?

Les fotocòpies, per exemple, les feiem nosaltres. A l'associació de veïns d'aquella època, que era molt canyera -i no pas això que tenim ara-, tenien una fotocopiadora de l'any de la pera. Potser vam fer els sis o set primers números allà. Tardàvem molt, la fotocopiadora era molt antiga i rudimentària i ens hi passàvem gairebé 20 hores. Bé, també aprofitàvem per fer altres coses, ja que en aquell moment hi havia la campanya contra la pujada dels impostos de l'aigua, amb la qual col·laboràvem. Però, a partir del cinquè o sisè número, la cosa va millorar i, de fet, va arribar gent que sabia maquetar...

Si mirem les diferents seccions, n'hi ha diverses que s'han mantingut bastant.

Sí, la 'Bústia', que és la part on participen els veïns. No té una llargada determinada, és el que sigui. Nosaltres mai no hem deixat de publicar res que ens hagi arribat. Tenim unes caixes de cartó repartides pel barri -en diem bústies- on els veïns escriuen el que volen. Al principi hi havia molts punts, com el del forn de la plaça -que fa la funció de centre social i és un lloc per on passa molta gent. També n'hi ha a la Biblio, a l'Ateneu Librepensamiento... Ara en tenim a menys llocs. És curiós perquè, al principi, ens escrivien molts *crios*. Teníem una bústia a la sala de lectura del centre cívic i

sempre ens hi deixaven coses. Ah! I la gent gran també hi escriu bastant. I l'entrevista, pel que es veu, també ha seguit aquesta línia... Després de fer-ne gairebé 100, n'hi ha per avorir-se?

Jo, de totes les entrevistes que hem fet, només m'he avorrit en una. A la resta, ens ho hem passat molt bé, hem après... Des de l'inici, hem entrevistat tot tipus de gent. Des del que muntava els autos de xoc al barri -que, després, cada any ens regalava una bossa de fitxes per anar a la fira fins els nens, les nenes i els avis. De l'única de totes aquestes entrevistes que no vaig aprendre res va ser la que vam fer a un sindicalista de Comissions, després d'una vaga general d'aquestes. El discurs del *tio* era com el de la tele, avorridíssim, molt reformista. De totes les altres, però, en tinc molt bon record. La primera que vam fer va ser al Manel, el capellà del barri. Amb ell vam omplir gairebé dues revistes, amb tot el que ens va deixar anar.

“Volíem crear un mitjà de contrainformació que tractés temes del barri i on els veïns poguessin participar bastant”

Parlem de la gent del col·lectiu. Suposo que, en deu anys, hi deuen haver hagut moltes anades i vingudes?

Vam començar tres persones i hi ha anat passant molta gent que, per raons diferents i, sobretot, arran del desallotjament de Kan Mireia, va marxar del barri. Amb el desallotjament, la gent va anar a d'altres llocs: uns se'n van anar a Girona, d'altres es van posar a estudiar i tenien menys temps lliure... I, actualment, només quedo

Paradeta informativa de la revista 'Barrio' a la kafeta que organitzen cada dijous al CSO La Gordíssima, a Sant Andreu de Palomar

jo dels que vam començar. Bé, els fills també ens han perjudicat força. Sinó, com a mínim, un seria aquí (rialles). De fet, crec que els fills ens han fet molt de mal.

En termes d'espais, també hi ha hagut canvis.

Sí, arran del desallotjament de Kan Mireia, el gener del 2007, també ens vam quedar sense espai. A partir d'aquí sí que ha canviat la història i també la forma de fer. Ara, l'ordinador és a l'habitatge d'algué, ens reunim a les cases i... vaja, no tenim cap espai propi.

I amb què diries que heu tingut més entrebancs?

Bé, de fet, som bastant propensos a carregar-nos ordinadors. En algunes ocasions ha estat horrible... Una vegada, quan ja teníem la revista maquetada, se'ns va aturar l'ordinador. I llavors sí que va ser un problema, ens vam posar a trucar els quatre *hackers* que coneixíem i a veure què carai podien fer. Al final, però, vam aconseguir treure-la.

Situem-nos de *Barrio* cap enfora. Com veieu el pati de la contrainformació des de *la Trini*: estem més junts que mai, més aïllades?

Personalment, crec que entre nosaltres fa temps que no intentem fer alguna cosa coordinadament. Abans de la DIRECTA, per exemple, recordo que havíem parlat de treure algun número conjunt, de jornades de contrainformació... Però, per altra banda, abans no hi havia tanta continuïtat. És a dir, hi ha molts mitjans de contrainformació que ja duen uns quants anys. Però, en definitiva, ho veig bastant igual. Perquè parlem dels darrers deu anys i no d'abans, no? Doncs sí, bastant igual.

Però alguna cosa o altra sí que deu haver canviat en deu anys?

Sí, també veig -i ara em ficaré amb els ordinadors- que el que sí que ha canviat és que abans teníem més imaginació. Abans vull dir quan feiem *fanzines* de talla i enganxa. Si un *fanzine* no era creatiu, podia fer-se monòton, difícil de llegir... I en aquest sentit, ara s'ha perdut bastant l'art. Hi ha gent com jo que no sabem maquetar i, llavors, podem tenir tecnologia a l'abast, però, si no la fem servir, no ens serveix de res. A mi em sap greu perquè es pot arribar a menysprear la gent que encara continua amb les fotocòpies, com és el cas de *Barrio*.

Del passat al futur, com se'l planteja *Barrio*? Per exemple, penseu mantenir la secció de futbol?

'Anticacikes', sí. Abans teníem una secció d'esports que era sobre els equips de futbol del barri; els de voleibol femení i de waterpolo, és a dir, dels que es feien a *la Trini*. Al final, ens en vam cansar. Ho vam deixar un temps i com que ara s'han creat els Anticacikes, tot just fa un any... L'equip és de la gent de *la Trini* i de Sant Andreu. El nom ve perquè nosaltres, al president actual de l'Associació de Veïns, li diem *el cacike*. Llavors, el nom va anar quedant amb la conya. La secció és una mica per riure'ns de nosaltres mateixos, tot i que jo tampoc trobo bé que surti això (rialles). De fet, és que fins i tot el porter és membre de la revista. Jo no ho posaria, però bé... què hi farem, si és la família qui forma l'equip...

I finalment, t'imagines els 20 anys de *Barrio*?

(Rialles) Sí. Però amb mi, no.

10 anys de 'Barrio'

21 de novembre - 22h.
Rock'n'Trini. Plaça Serra Martí s/n

, expressions

CAMpanyes

Tastets d'‘Illacrua’

Una exposició recull els divuit anys i els 171 números de la revista

Portades d'alguns números de la revista 'Illacrua'

Col·lectiu Illacrua
expressions@setmanaridirecta.info

“**C**ruilla neix amb l'ànim de ser aquell lloc de trobada on cadascú, sense renunciar al seu món, a les seves coses, a les seves lluites, es troba amb les d'altra gent. Perquè estem convençuts i convençuts que aquesta barreja de sensibilitats constitueix el millor adob perquè creixin les alternatives en una societat que cada dia se'n pinta amb tons més foscos”. Aquestes paraules servien per donar la benvinguda als lectors i subscriptors del primer número de *Cruilla*, que va sortir al carrer el 23 d'abril de 1992. Divuit anys donen per tractar molts temes, entrevistar moltes persones, cobrir moltes lluites, denunciar moltes situacions i, no cal oblidar-ho, plantejar vies alternatives. Ara, 171 números després, el qual volgui fer uns tastets d'història de la revista -i de tots els moviments i lluites que s'hi han vist reflectits- pot visitar l'exposició *Illacrua, 18 anys de premsa alternativa* que, des d'aquest divendres i fins l'11 de desembre, acull l'Ateneu La Torna de Gràcia.

L'exposició parteix d'un doble eix que ha servit de guia a l'hora de seleccionar les 28 portades i contraportades. D'una banda, el cronològic, que ens permet resseguir els fets més importants de la història no oficial del país. Parlem de les ràtzies de l'operació Garzón contra els independentistes l'any de les Olimpíades (1992), de la vaga general de 1994, de l'esclat del moviment antiglobalització -que es va fer fort a partir del tombant de segle i va protagonitzar tot un cicle de lluites d'una generació- o d'esdeveniments com el Fòrum Social Català (2008).

El segon eix és el temàtic. De fet, un dels objectius de la revista sempre ha estat que el ric mosaic de moviments socials i alternatius en

clau positiva quedés reflectit a les seves portades i seccions. Així, l'exposició intenta recollir tots els grans temes transversals que, durant aquests anys, han tingut un espai destacat a la publicació: ecologisme, anticapitalisme, moviment obrer, ocupació, economia solidària, qüestió nacional... A banda, un cop l'any, *Illacrua* centrava la seva atenció i esforços en un d'aquests grans temes, que quedava plasmat en monogràfics, com ara *Feminismes* (2002), *Països Catalans 2022* (2007) i *Decreixement* (2008), que formen part de les portades seleccionades.

Contraportades

Un dels altres trets característics d'*Illacrua* és la contraportada, que permet fer una segona lectura de l'actualitat més formal -ubicada a la primera pàgina- amb un simple cop d'ull i el gest de donar la volta a la revista. Des del número 1, l'última pàgina ha estat *alliberada* de la publicitat per acollir una obra d'art amb una visió crítica. Durant els primers anys de vida de la publicació, les contraportades eren de temàtiques serioses, com les dels cartells antimilitaristes i feministes. A partir del número 71, va néixer la col·lecció d'art contemporani, vigent fins avui, que inclou retrats, *collages*, imatges d'accions, grafitis del carrer i muntatges artístics, entre altres formats. La idea és provocar la reflexió del lector, sovint amb imatges impactants i provocadores, a mig camí entre l'art i la crítica social.

Mutacions

Durant tots aquests anys, la revista també ha estat testimoni de fenòmens que han generat canvis importants en el món de la comunicació, com ara l'eclosió d'Internet, o l'aparició d'altres mitjans que han anat enriquint el panorama de la premsa alternativa en català. I ja se sap que la història no és lineal. Així, a través

'Illacrua, 18 anys de premsa alternativa'

Del 20 de novembre a l'11 de desembre a l'Ateneu La Torna (Sant Pere Màrtir, 37, Vila de Gràcia).

de les portades de l'exposició, també és possible conèixer les transformacions de capçalera i disseny de la revista i alguns dels seus moments de canvi importants.

La primera d'aquestes *mutacions* va tenir lloc ben aviat, a partir del tretzè número. El motiu no va ser una variació de l'esperit inicial de la publicació ni cap innovació especial en el disseny, sinó les amenaces d'una editorial que té el mateix nom. Llavors, de *Cruilla* vam passar a *Illacrua*, una anècdota que va importar poc a les persones i col·lectius que ja feia temps que li donaven suport a través de la subscripció, aportant informacions i continguts o fent-ne difusió.

Ara, com ja deveu saber les lectores i subscriptores de les dues publicacions, la propera *mutació* es produirà -o, més ben dit, ja s'està començant a notar- a partir de la fusió amb la DIRECTA, el mes de gener de 2010. Segur que aquesta nova etapa generarà material gràfic i informatiu molt interessant. Això, però, ja formarà part de la propera exposició.

EL REBOST

Salut i vitamines

Joan-Andreu Moll Gamboa
elrebost@setmanaridirecta.info

Diverses malalties misterioses i mortals -que durant segles van ser el malson de mariners, exèrcits i pobles aïllats- van posar contra les cordes una ciència mèdica que, ja entrat el segle XX, es capficava -tot seguint les tendències que marcava l'època- a buscar microorganismes i infeccions com els causants de qualsevol malaltia desconeguda.

No és fins el 1912 que la comunitat científica reconeix l'existència d'uns compostos químics que el cos no pot sintetitzar i que, en unes quantitats molt petites, es fan indispensables per la salut i fins i tot la vida: les vitamines.

Malalties com l'escorbut, el beri-beri o la pel·lagra tenien, doncs, un origen únicament nutricional i s'haurien pogut guarir molt abans si s'hagués parat una mica d'atenció a l'experiència i el saber popular. Així, quatre segles abans que els científics occidentals de renom es trenquessin el cap buscant entre microscopis i plaques de petri el bacteri que causava l'escorbut, els indígenes de l'actual Canadà havien salvat un grup d'expedicionaris europeus fent-los mastejar fulles de pi -molt riques en vitamina C. Sense anar tant lluny, també trobem nombrosos remeis populars que eviten i guareixen la malaltia, com l'arrel d'àngelica que consumien a Islàndia per prevenir l'escorbut durant l'hivern.

També entre els propis científics s'havien fet observacions encertades respecte a l'origen nutricional d'aquestes estranyes malalties. L'*establishment*, però, presoner del seu paradigma, va ignorar repetidament experiments i comprovacions d'una importància cabdal i que amb uns segles d'antelació obrien les portes al descobriment i el tractament de les malalties de carències. No obstant això, i davant l'evidència, algunes institucions, com l'armada anglesa, ja havien començat a subministrar suc de llimona als seus soldats durant les travessies llargues a finals del segle XVIII.

Perquè un dels preus més alts que van haver de pagar les nostres avantpassades en el pas de les societats caçadores i recol·lectores a les agrícoles i ramaderes va ser el de les carències nutricionals. Les societats -mal anomenades- nòmades no coneixien aquestes malalties, ja que el seu estil de vida no sedentària els permetia disposar tot l'any -a partir d'un coneixement exhaustiu i profund del medi- dels aliments necessaris per una alimentació equilibrada. També és cert que treballaven menys hores i que eren més feliços -si més no, sembla que no coneixien l'estrès-, però aquest seria un altre tema...

La dependència de les collites i de les possibilitats d'emmagatzematge i, per tant, les dificultats per mantenir una dieta variada al llarg de l'any es troben a l'origen d'aquestes malalties.

Micronutrients

Com diem al començament, unes malalties misterioses i mortals a les quals no es trobava explicació i que eren provocades per la manca de vitamines, uns compostos orgànics que no tenen poder energètic ni cap funció estructural, però que juguen un paper central en el metabolisme del cos i participen en multitud de processos fisiològics com el creixement, l'assimilació de nutrients, la coagulació, la formació de glòbuls vermells... Els humans no podem sintetitzar-ne la major part i hem d'aconseguir-les a través de la ingesta d'aliments.

A les societats opulentes com la nostra, la manca de vitamines ha deixat de ser un problema important. En principi, tant les dietes omnívores com les ovolacto-vegetarianes, si són prou equilibrades i variades, tenen accés a totes les vitamines necessàries i només cal recordar la importància de consumir productes frescos i de no deixar de banda els aliments integrals.

En qualsevol cas, les vitamines no són medicines i, fins ara, només han servit per curar malalties provocades per la seva carència. És aconsellable no abusar del seu consum tot esperant efectes extraordinaris en la salut.

Recomanem

MOLINS DE REI
Dilluns 23 de novembre
'DEMOCRÀCIA PER A EUSKAL HERRIA. LLIBERTATS DETINGUDES I DETINGUTS'.

20 h. A la sala d'actes del Poliesportiu Municipal. C. Sant Antoni Maria Claret, s/n.

Amb Gabi Basáñez, portaveu de l'esquerra abertzale i Alex Maymó, regidor de la CUP de Molins de Rei.

BARCELONA. Del 20 al 22 de novembre
SAN XIBECO 2009. VUITENES FESTES D'HIVERN DE PROSPERITAT

Dिवendres 20: 23:30h. Pregó de Festes (Lloc: Casal de Joves de Prosperitat). 24h. Baixada del Sant. 24:05h. Passabars. 1:30h. Arribada al Casal de Barri + DJ.
Dissabte 21: 13h. Vermut amb concert de Es molt Band (espai per concretar). 22:30h. Concert al Casal de Barri amb Rumborrrachera, Stoy ke Trino i Herederos del Taxi. Entrada: 2 euros.
Diumenge 22: 12:30h. Actes infantils a la plaça Àngel Pestanya. 14h. Dinar popular al Casal de Barri. 16h. Café + sorteig del mocador. 18h. Fi de festa amb traca final.

Organitza: Comissió San Xibeco.

Arts Visuals · Divulgació · Arts Escèniques · Música

BARCELONA

Dijous 19 de novembre
Xerrada sobre el cas de l'Alfonso Antikubotan + Taller de fer plantilles per serigrafiar
20h. CSO La Gordíssima.
C. Pons i Gallarza, 10.
Organitza: Kafeta Barrio.

Estrena del film 'CROMOS (2009)'
21:30 h. Centre Civic Can Basté.
Passeig Fabra i Puig, 274.
Amb la presència del director.
Gratuit. Aforament limitat.

Del 19 al 27 de novembre
Setmana contra la violència de gènere
Casal de Joves de la Guineueta.
Plaça Ca n'Ensenya, 4.
Dijous 19: 20h. Taller d'autodefensa per a dones. Dimecres 25: 19h. Taller i penjada de pancartes.
Dijous 26: 21h. Projectió de *Thelma i Louise*. Divendres 27: 11:15h. Acció a l'IES Colleserola. 21h. Concert de Hip Hop Antisexistista.

19 i 20 de novembre
Jornades GRECS 2009. 'Els Fantasmes de l'exclusió. Ordre, Representacions i ciències socials

a la ciutat contemporànea'
Organitza: Grup de Recerca en Exclusió i Control Socials (GRECS) del Departament d'Antropologia Social i Història d'Amèrica i Àfrica de la Universitat de Barcelona.
www.ub.edu/greecs.

Divendres 20 de novembre
Jornada de consolidació
9h. Edifici Pati Manning.
C. Monatlegre, 7.
Plataforma Drogològica. Pel reconeixement d'un Memorial per la Prevenció i la Reducció de Riscos i Danys.

'84' montaje multimedia de la cia "La Cabeza Descalza"
22h. Centre Civic Can Basté.
Passeig Fabra i Puig, 274. Gratuït.

Taller d'Eines Informàtiques Aplicades a Projectes Culturals
A l'Antic Teatre.
C. Verdager i Callis, 13.
Formador: Francesco Russo.

Acte de Col·lectius Feministes + Sopar pro FMR
19h. C.S.O. La Gordíssima. C. Pons i Gallarza, 10.
lagordissima.wordpress.com.

Dissabte 21 de novembre
10 anys de la revista 'Barrio'
22h. Rock&Trini.
Plaça de Serra i Martí, s/n.

Concert Arramazka i Gatibu
18h. La Torna. C. Sant Pere Màrtir.
Gratuit. Després dels concerts, festa amb DJ a la Farinera.

Dissabte 21 de novembre
'Reptes en temps de crisi'
Ateneu Popular de Nou Barris.
C. Portlligat, 11-15.
www.ateneub.net.

Diumenge 22 de novembre
Xerrada sobre l'MST i la situació del camp a Brasil
18h. a la Universitat Lliure La Rimaia. C. Casanova, 17.
Organitza: Nexes i Comitè de Suport al MST.

Dimecres 25 de novembre
'L'Aigua al segon Mil·lenni, el cas de Catalunya i els Territoris Palestins'
17:30h. Universitat Pompeu Fabra, Aula 40So2, Edifici Roger de Llúria, Campus de la Ciutatella.
Taula rodona sobre la sostenibilitat, *Accés i l'ús de l'aigua a Catalunya i*

els Territoris Palestins. Amb la participació d'experts en la temàtica.
Organitza: ACPD.

LLEIDA

Dimecres 18 de novembre
Xerrada 'El canvi climàtic. És sostenible el capitalisme?'
19:30h. CSA La Maranya.
C. Del Parc, 13.
A càrrec de Miquel Ortega, expert en justícia ambiental i membre de l'Observatori del Deute en la Globalització (ODG).
Organitza: Grup d'Aprenentatge Col·lectiu.

Divendres 20 de novembre
Taula rodona 'L'ALBA, una alternativa social i econòmica per l'Amèrica Llatina'
19:30h. A la Biblioteca Pública Amb Josep Manel Busqueta, Marcela Khan, Fredy Arellano i Iraida Guerrero.
Organitza: Amics de Cuba.

Acte de commemoració del vintè aniversari de la Declaració Universal dels Drets dels Infants
20h. A l'Institut Municipal de Cultura. Avinguda Blondel, 64.

TARRAGONA

Dijous 19 de novembre
Homenatge a Josep Alomà i Sanabras, militant cenetista
19 h. A la Sala Eutyches del Palau Firal i de Congressos de Tarragona. Presentació *Una Utopia, una Esperança. La història de Josep Alomà*. El seu autor és Ramon Gras i Alomà, nét del protagonista i autor d'un treball de recerca sobre el seu avi.
http://josepaloma.blogspot.com/.

TORELLÓ

Divendres 20 novembre
Xerrada: 'L'experiència del parc agrària de Gallecs, el sentit comú enfront l'especulació'
20h. Gestiomat. Amb Gemma Safont i Marina Duñach.

VALÈNCIA

Divendres 20 de novembre
Xerrada-debat sobre la situació actual a la FORD-Almussafes
19h. C. Pere Bonfill, 12.
Amb membres del Comitè d'Empresa de la COS, treballadors de la FORD i operaris de la planta.
Organitza: Ateneu Popular.

Sortim de casa

BARCELONA
Dijous 19 de novembre
CONCENTRACIÓ I ACCIÓ DE PROTESTA CONTRA LA RETALLADA DEL PRESSUPOST DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL

12 h. A la plaça de Sant Jaume.

Organitza: FCONGD.
www.fcong.org.

BARCELONA
Dissabte 21 de novembre
'AQUÍ FA PUDOR DE XORIÇO... QUI TÉ POR QUE S'ESTIRI LA MANTA?'
18h. A la plaça de Sant Jaume.

Porta la cassola i la pancarta.
http://rodaran.wordpress.com.

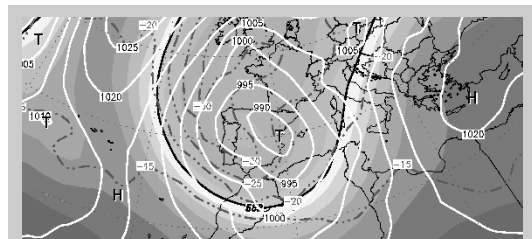

VALÈNCIA
Dijous 19 de novembre
VAGA ESTUDIANTIL I MANIFESTACIÓ CONTRA LA MERCANTILITZACIÓ DE L'ENSENYAMENT

12h. Facultat de Geografia i Història.
Convoca: SEPC.

Diumenge 22 de novembre
CONCENTRACIÓ: 'TOTS I TOTES SOM VÍCTIMES. PROU D'IMPUNITAT'

12h. A la plaça del País Valencià.
Convoca: Acció Popular contra la Impunitat.

Una baixa pressió portarà vents, neu i temperatures en descens a finals de mes (30-N)

De moment continua la tranquil·litat atmosfèrica, només trençada a primera línia de la costa per les boires del capvespre. Un fort anticicló situat al centre d'Europa i la Mediterrània bloquejarà l'accés de les perturbacions fins a finals de

mes. Els mapes isobàrics a mitjà termini marquen una tendència molt més clara a la inestabilització. A partir del 28 de novembre es podrien generalitzar els ruixats, la neu al Pirineu i les ventades fortes a les terres de l'Ebre.

LA INDIRECTA

. L'ENTREVISTA

Ory Okolloh ADVOCADA, ACTIVISTA I BLOCAIRE KENYANA

“Els mòbils han representat un abans i un després a l'Àfrica”

Ory Okolloh és una 'ciberactivista' kenyana que, el 2008 –durant els greus incidents de violència postelectoral–, es va fer famosa perquè, des del seu bloc, va desenvolupar un programari que permetia que els testimonis denunciessin els actes violents a velocitat real. Avui, el seu programari s'utilitza en desenes de projectes d'arreu del món, fet que l'ha convertida en una de les blocaires més famoses.

Joan Canela i Barrull
Johannesburg

Vostè va passar a la fama per desenvolupar un programari anomenat SMS Frontline. Com funciona exactament?

Bàsicament és un web obert a la participació de la gent i on es pot penjar informació no només des d'un ordinador, sinó també des d'un mòbil.

I això és tant important?

Molt. A Kenya, hi ha molta gent que no té accés a un ordinador o, si el té, és molt restringit. En canvi, pràcticament tothom té mòbil i pot enviar un SMS. A més, hi ha l'avantatge de la immediatesa, que en el moment que vam fer l'experiment era molt important.

Llavors, el gener de 2008, Kenya patia uns greus brots de violència després d'unes eleccions de resultat incert. Per què serveix un web en un moment com aquest?

Després de les eleccions, hi havia molta tensió i els mitjans de comunicació van utilitzar-la per promoure la violència. En aquest ambient, era important afavorir la participació i ajudar a crear un clima que combatés la violència i entendre el que estava

“Els SMS no només permetien saber on es produïen els actes violents, sinó també estudiar com es desenvolupaven i s'estenien”

passant. Cosa que no era fàcil ni per als kenyanos. Els testimonis d'un acte de violència enviaven un missatge al web, que no sols havia de ser de text, sinó que podia incloure fotos o vídeos. Això no només permetia saber on es produïen els actes violents i evitar-los, sinó també fer-ne un mapa: estudiar com es desenvolupaven i s'estenien, entendre que no es tractava de fets aïllats o espontanis,

HELENA OLCINA I AMIGÓ

sinó que formaven part d'un pla organitzat de desestabilització.

Com valora l'èxit de la iniciativa?

Teníem 300 o 400 missatges diaris durant tres mesos. En total, van ser milers d'avisos i desenes de milers de visites.

I qualitativament?

Crec que l'impacte més gran va ser crear un sentiment de ciutadania i, a més, amb participació de gènere, ja que moltes dones van ser usuàries de l'invent. La gent va veure que amb les seves accions individuals podia contribuir a canviar les coses, que sense formar part d'una gran organització tenia un rol a jugar. I això és important perquè, a Kenya, tradicionalment, la majoria ha estat exclosa de qualsevol decisió política. També va ser important l'accés a la informació directa, sense el control dels amos dels mitjans.

Ara, aquesta tecnologia s'ha estès...

Sí, s'ha utilitzat durant les eleccions índies per prevenir actes de violència i manipulació i Al Jazeera la va fer servir per fer un mapa dels atacs a Gaza en una experiència diferent, ja que combinava la participació amb un mitjà audiovisual potent. Van adaptar el meu experiment a les seves necessitats, cosa que va ser molt interessant. Tot i que inicialment es va utilitzar per moments de crisi, s'ha anat ampliant i ara mateix també serveix per mapejar i denunciar danys ambientals a Madagascar o per denunciar mancances de serveis públics com el clavegueram, la llum o el transport a Kenya. És meravellós veure que la gent ha anat adaptant aquesta eina a les seves necessitats, sovint molt diferents de les necessitats per les quals va ser creada. A l'àrea dels Grans Llacs, s'utilitza per monitorar els estocs de medicaments de malalties

com la SIDA o la tuberculosi als hospitals públics. Quan un pacient va a un hospital, avisa de quins medicaments hi havia i quins no i així es pot saber a quin hospital has d'anar. O sigui, que la societat civil fa un seguiment dels serveis públics més eficient que el de l'administració. És impressionant!

És curiós que, a Europa, es teoritzava tant sobre la democràcia tecnològica sense que s'arribi a concretar i, en canvi, arribin aquestes experiències d'uns països on la majoria d'europesos pensa que no ha arribat la revolució de la informació.

Sí, però aquest comentari porta a dues reflexions. La primera, que encara és d'hora per saber quin impac-

“A l'Àfrica calen organitzacions democràtiques potents i reals, a les quals la tecnologia pot ajudar”

te tindrà aquesta eina en les societats africanes, perquè és evident que a cada moment se li troben nous usos i noves capacitats. La segona és que, lamentablement, per poder parlar de democràcia han de canviar algunes coses més que algunes tecnologies. És cert que aquestes poden ajudar i, sobretot, faciliten la denúncia, però no són cap garantia de canvis fonamentals. Per això calen organitzacions potents, reals, a les quals la tecnologia pot ajudar, però no substituir. I també un canvi de cultura política, sobretot per la gent jove,

que –per sort– se n'està adonant. La gent jove pensa molt diferent de l'anterior generació i, a l'Àfrica, la joventut és la majoria de la població.

Mai hagués pensat sentir dir això a una ciberactivista.

(Riu) O potser precisament per això ho dic, perquè ho conec. Internet és una eina molt potent, però al mateix temps corres el risc de centrar-te en una realitat virtual i que, després, no passi res al món real.

Però és cert que el boom de les noves tecnologies està canviant ràpidament el panorama africà. A nivell polític, però també econòmic.

Sí, els mòbils han representat un abans i un després a l'Àfrica. És una tecnologia relativament barata i que comunica molta gent que fins ara estava incomunicada, perquè cap tipus de comunicació terrestre no havia arribat fins a ella. A més a més, un mòbil té innumerable funcions que la gent més jove sap aprofitar al màxim. Hi ha països on, per exemple, es fa servir el crèdit de telèfon com a moneda. Això elimina molts problemes, com la manca de canvi, robatoris, etc. **I, en canvi, nosaltres seguim entossudits a veure l'Àfrica com el continent perdut.**

Infelizmente, aquesta visió està molt estesa a Europa, Amèrica del Nord i part d'Àsia. Quan puc, tracto de combatre aquesta imatge, perquè penso que la responsabilitat és compartida. Podem deixar-nos que la CNN sempre destaca les històries negatives per sobre de les positives, però els mitjans africans hi van molt a remolc. Perquè, si no t'agrada el que estàs sentint, canvia de música. Els africans hauríem de deixar d'estar tothora mirant cap a l'Oest en recerca d'ajuda i començar a trobar les nostres pròpies solucions.

. LA COLUMNA

Vida

Ricard Vilaregut
opinio@setmanaridirecta.info

Ben mirat, els moviments socials són com la vida mateixa: neixen, creixen, es reproduïen –o no– i es moren. De tants que en podrien néixer, tan sols alguns, poquets, arriben a fer-ho i, com tot nadó, sense ser-ne conscient fins al cap d'un temps. La concepció pot ser fruit d'una situació volguda o no, pot ser violenta, apassionada, rutinària, per accident, per una crisi o per 1.000 circumstàncies més. El part pot ser llarg, curt, ràpid, amb més o menys contraccions, més o menys suportables, amb uns quants que s'ho miren i patint sempre les mateixes. Alguns entesos dirien que els primers anys d'infància en marcaran la resta, que si la família, el context socioeconòmic, el grau de felicitat, bla, bla, bla, bla, bla. De ben jovenet aprendrà dues coses fonamentals: la primera, que tot s'aprèn a base d'hòsties: si caus t'hauràs d'aixecar, si toques foc et cremaràs; la segona, que qui no plora no mama: si tens gana, set o son hauràs d'esgargamellar-te per aconseguir que t'escoltin. Amb l'arribada de l'adolescència, és el moment del Dragon Khan: grans pujades d'adrenalina emocional es combinen amb grans baixades de

O s'adapta al món intentant canviar-lo en la mesura de les seves possibilitats i sense perdre massa bous i esquelles -ideològicament parlant- o ho deixa córrer per anar a plantar espàrrecs

tensió: el món no m'entén, com és possible? Bé, ja el canviaré, i ho faré en un plis-plas pensa l'encara innocent. Però, de mica en mica, de (petita) decepció en (gran) decepció, va veient que el món no canviarà de la nit al dia, que la cosa va per llarg. Amb la maduresa, i tenint en compte allò viscut, ha de prendre una decisió cabdal: o s'adapta al món existent intentant canviar-lo en la mesura de les seves possibilitats i sense perdre massa bous i esquelles -ideològicament parlant- o ho deixa córrer per anar a plantar espàrrecs. Faci una cosa o l'altra, tindrà una cosa clara: vol arribar a vell, el més vell possible, amb totes les senyals, arrugues i daltabaixos físics propis de tota una vida però amb una sola i humil pretensió: poder aguantar-se la mirada davant el mirall i fins dibuixar-hi un somriure de complicitat.